

Стенографски дневникъ

НА

36. заседание

Петъкъ, 23 януарий 1942 г.

(Открито въ 17 ч. 30 м.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Димитъръ Пешевъ. Секретари: Димитъръ Сараджовъ и Светославъ Славовъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		Законопроекти: 1. За измѣненіе и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана (Първо и второ четене)	711
Отпуски	709	2. За измѣнение и допълнение на закона за образованието и образователнитъ документи на лица, следвали до 1 януарий 1942 г. български или румънски училища въ Добруджа или Румъния (Първо четене)	712
Предложение	709	Бюджетпроектъ за разходитъ презъ 1942 бюджетна година по: Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве:	
Законопроекти	709	а) Администрация и полиция (Приемане)	714
По дневния редъ:		Говорили: Г. Кръстевъ	714
Предложения: 1. За одобряване 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214, относно освобождаването отъ бандеролъ, монополно право и пр. 72 000 кгр. папириси III качество, които Главното интенданство ще закупи отъ тютюновитъ фабрики и ще раздаде на войницитъ (Приемане)	710	Д. Узунувъ	716
2. За освобождаване отъ вносно мито и други данъци и такси до 200 мотоциклета и 400 велосипеда, които Министерството на общественитъ сгради, пътищата и благоустройството ще внесе за смѣтка на подвеломственитъ си технически органи отъ странство (Приемане)	710	И. Недѣлковъ	718
3. За продължаване сроковетъ по нѣкоя временно-вносни декларации (Приемане)	710	С	719
		Г	719
		б) Главна дирекция народното здраве (Приемане)	723
		Дневенъ редъ за следващото заседание: : : : : :	725

Председателствувашъ **Димитъръ Пешевъ:** (Звъни) Пристъпватъ нужниятъ брой народни представители. Обявявамъ заседанието за открито.

(Отсъствуватъ народнитъ представители: Александъръ Симевъ, Ангелъ Сивиновъ, Георги Свиначевъ, Георги Михайловъ, д-ръ Георги Рафанловъ, Данаилъ Жечевъ, Деню Георгиевъ, Димитъръ Арнаудовъ, Еню Клянтевъ, Иванъ п. Константиновъ, Кирилъ Минковъ, д-ръ Никола Минковъ, Петъръ Грънчаровъ, Симеонъ Андреевъ, Спасъ Ганевъ, Стоянъ Никифоровъ и Христо Стаевъ)

Има да направя следнитъ съобщения.

Разрешенъ е отпускъ на следнитъ г-да народни представители:

- Бѣлю Кедешевъ — 1 день;
- Гаврилъ Ленковъ — 1 день;
- Георги Тодоровъ — 1 день;
- Таско Стоилковъ — 1 день, и
- Деню Чолаковъ — 2 дена.

Постъпили сѣ следнитъ предложения и законопроекти:

Отъ Министерството на външнитъ работи и на изповѣданията — предложение за одобрение сключената на 25 септемврий 1941 г. търговска спогодба между България и независимата Хърватска държава.

Отъ Министерството на финанситъ — проекторешение за разрешаване на италианската легация въ София да внесе безъ мито и др. 90.000 кгр. материали за централно отопление.

Отъ сѣщото министерство — проекторешение за намаляване 10-дневния безмагазинаженъ срокъ по чл. 111 отъ

закона за митницитъ на 5 дни за стокитъ, приемани въ Столичната митница.

Отъ сѣщото министерство — проекторешение за одобрение на царски укази № № 153—156, 158 и 159/1941 г. по ведомството на митницитъ.

Отъ Министерството на търговията, промишлеността и труда — законопроектъ за допълнение на чл. 38 отъ закона за настаняване на работа и осигуряване при безработица.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за допълнение на чл. 20 отъ наредбата-законъ за трудовия договоръ.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за отстъпване отъ държавата на общината с. Градево, Горноджумайско, държавнитъ минерални извори, находящи се въ землището на с. Осеново, Горноджумайско.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за отстъпване отъ държавата на общината на с. Старо-Желъзаре, Пловдивско, държавния минераленъ изворъ „Банчето“.

Раздадени сѣ на г-да народнитъ представители и ще бъдатъ поставени на дневенъ редъ.

Минаваме на дневния редъ. Точка първа:

Одобрение на проекторешението за одобрение 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214 — относно освобождаването отъ бандеролъ и др. 72.000 кгр. папириси III качество.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за одобряване 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214, относно освобождаването отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 72.000 кгр. папириси III качество, които Главното интендантство ще закупи отъ тютюновитѣ фабрики и ще раздаде на войницитѣ

Г-да народни представители! Главното интендантство ще закупи за нуждитѣ на войската отъ мѣстнитѣ тютюнови фабрики 72.000 кгр. папириси III качество.

Предвидъ, обаче, на това, че бандеролъ, монополното право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ за тия папириси ще трѣбва да се платятъ отъ държавата, Министерскиятъ съветъ съ 35-то си постановление, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214, реши да се освободятъ отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ споменатитѣ 72.000 кгр. папириси III качество.

Като имате предвидъ горизложеното, имамъ честь да ви помоля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате въ текущата сесия настоящото проекторешение.

Гр. София, 14 януарий 1942 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за одобряване 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ 214, относно освобождаването отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 72.000 кгр. папириси III качество, които Главното интендантство ще закупи отъ тютюновитѣ фабрики и ще раздаде на войницитѣ.

Одобрява се 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214, което гласи:

Освобождаватъ се отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 72.000 кгр. папириси III качество, които Главното интендантство ще закупи отъ тютюновитѣ фабрики и ще раздаде на войницитѣ.

Наради за тютюновитѣ фабрики, сроковетѣ за изработването и предаването имъ, както и изплащането, сж определени съ 27. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 16 декемврий 1941 г., протоколъ № 207.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ проекторешението за одобряване 35. постановление на Министерския съветъ, взето въ заседанието му отъ 27 декемврий 1941 г., протоколъ № 214, относно освобождаването отъ бандеролъ, монополно право на цигарената хартия, мурурие и общински налогъ 72.000 кгр. папириси III качество, които Главното интендантство ще закупи отъ тютюновитѣ фабрики и ще раздаде на войницитѣ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Минаваме къмъ следващата точка, втора, отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за освобождаване стъ вносно мито и други данъци и такси до 200 мотоциклета, 300 моторетки и 400 велосипеда, които Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството ще внесе, за смѣтка на подведомственитѣ си технически органи, отъ странство.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за освобождаване отъ вносно мито и други данъци и такси до 200 мотоциклета, 300 моторетки и 400 велосипеда, които Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството ще внесе, за смѣтка на подведомственитѣ си технически органи, отъ странство.

Г-да народни представители! Нуждата отъ бързи и сигурни превозни сръдства за навременното и успѣшно

провеждане различнитѣ благоустройствени начинания на Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството е отъ сщественно значение, и тѣхната липса е твърде често въ вреда на доброто и навременно изпълнение на поменатитѣ технически мѣроприятия.

Сщщото министерство, въ това направление, направило възможното, като е снабдило нѣкои отъ своитѣ областни и околийски технически служби съ моторни превозни сръдства, обаче тѣ сж твърде недостатъчни да покриятъ изцѣло тази нужда, ето защо налага се, следователно, по другъ пѣтъ да се снабдятъ и останалитѣ служби съ така необходимитѣ имъ превозни сръдства.

Селското население, което за извършване на свой стопански и жилищенъ строежъ разполага съ твърде малко време, тѣй като останалото време отъ строителния сезонъ му е ангажирано съ полска работа, се нуждае сщщо така да има навреме районния трасировачъ, който да му даде строителна линия и да го снабди съ скица и разрешително за строежъ; пакъ поради липса на бързи и сигурни превозни сръдства е принудено да чака трасировача съ месеци, а често и да отлага своя строежъ за следната година.

За да се отстрани това неестествено положение, налага се доставката, срещу заплащане отъ желаещитѣ технически лица, безъ мита и пр. на превозни сръдства, които ще бъдатъ използвани при извършване на възложенитѣ имъ технически задачи.

Горното като ви излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете представеното ви за целта проекторешение.

Гр. София, януарий 1942 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за освобождаване отъ вносно мито и други данъци и такси до 200 мотоциклета, 300 моторетки и 400 велосипеда които Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството ще внесе, за смѣтка на подведомственитѣ си технически органи, отъ странство.

Одобрява се да се освободятъ отъ заплащане на вносно мито и други данъци и такси до 200 броя мотоциклета, 300 броя моторетки и 400 броя велосипеда, които Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството ще достави отъ странство за смѣтка на подведомственитѣ си технически органи по реда, предвиденъ въ закона за бюджета, отчетността и предприятията

При прехвърляне собствеността на горнитѣ доставени превозни сръдства отъ първия собственикъ върху трети лица се иска разрешение отъ Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството, което се дава само следъ заплащане на следуемитѣ се вносно мито и други данъци и такси.

Продажбата на доставенитѣ по горния начинъ превозни сръдства е свободна и безъ ограничения, следъ изтичане на петъ години отъ доставката.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ проекторешението за освобождаване отъ вносно мито и други данъци и такси до 200 мотоциклета, 300 моторетки и 400 велосипеда, които Министерството на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството ще внесе, за смѣтка на подведомственитѣ си технически органи, отъ странство, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранieto приема.

Минаваме къмъ следващата точка, трета, отъ дневния редъ:

Одобрение на проекторешението за продължаване сроковетѣ на нѣкои временно-вносни декларации.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за продължаване сроковетѣ по нѣкои временно-вносни декларации.

Г-да народни представители! Съгласно чл. 208, пунктове 2 и 4, отъ закона за митницитѣ и наредбата № 5617/1938 г., публикувана въ „Държавенъ вестникъ“, брой 85, отъ сщщата година, разрешава се временниятъ вносъ на консервиращи и амбалажни материали, предназначени за консервиране и амбалиране мѣстни плодове и други стоки за износъ, съ първоначаленъ срокъ за въз-

вършането имъ отъ една година, който, съгласно забележката къмъ горния членъ, може да бъде продълженъ съ още шестъ месеца.

Въ случая долуозначенитъ фирми-износителки, като съобщаватъ, че сж внесли временно такива материали, и че въ дадения имъ максималенъ срокъ не сж успѣли да ги изнесатъ напълно, като консерватъ и амбалажъ на мѣстни плодове и други стоки, по причина на съдалитъ се напоследъкъ несигурни европейски пазари, слабата плодова реколта презъ 1940 г., вагонна криза презъ сжщата и настоящата година, нередовниятъ транспортъ, военитъ събития и други, молятъ, този максималенъ срокъ да се продължи до настъпващия сезонъ, докогато се надѣватъ да могатъ да сключатъ сдѣлки за износъ на български плодове и пр., а съ това да изнесатъ и временно-внесенитъ материали.

Съ подаденитъ за целта заявления нѣкои отъ вносителитъ съобщаватъ, че сж пропуснали да искатъ своевременно продължение на даденитъ срокове за изнасяне на материалитъ или за приключване депозититъ, тъй като тѣхната канторска работа е била до известна степенъ спъната, поради мобилизиране на частъ отъ чиновницитъ имъ, което доказватъ съ представени удостоверения, издадени отъ военнитъ власти.

Горното като ви излагамъ, моля ви, г-да народни представители, да разгледате и, ако одобрите, да приемете представеното ви за целта проекторешение.

Гр. София, януарий 1942 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за продължаване сроковетъ по нѣкои временно-внесни декларации.

Одобрява се:

1. Да се продължи съ шестъ месеца дадениятъ максималенъ 18-месеченъ срокъ за изнасяне, като консерватъ и амбалажъ на мѣстни плодове и други стоки, сѣриестата киселина, цилиндритъ и пергаминовата хартия, внесени временно презъ Столичната митница по декларация № 22073/26213, отъ 21 августъ 1939 г., и № 23621/25481, отъ 3 августъ 1940 г., подадена отъ „Плодъ“, акционерно дружество, София.

2. Да се продължи до 31 декемврий 1942 г. дадениятъ срокъ за изнасяне, като амбалажъ на мѣстни плодове и други стоки, пергаминовата хартия, внесена временно презъ Бургаската митница по декларация № 5985/9434, отъ 11 августъ 1939 г., подадена отъ „Задруга“, о. о. дружество, на Съюза на популярнитъ банки, София.

3. Да се продължи съ една година дадениятъ максималенъ 18-месеченъ срокъ за изнасяне, като амбалажъ на мѣстни пуллове, парафина, внесенъ временно презъ Бургаската митница, по декларация № 1875/2466, отъ 1 май 1940 г., подадена отъ Кредитна кооперация „Оралю“, с. Осмаръ, Преславско.

4. Да се продължи до 31 декемврий 1942 г. дадениятъ първоначаленъ 12-месеченъ срокъ за изнасяне, като амбалажъ на плодови пуллове, парафина, внесенъ временно презъ Русенската митница, по декларация № 959, отъ 19 априлъ 1940 г., подадена отъ Върбанъ Калаянджиевъ, акционерно дружество, София.

5. Да се продължи до 1 мартъ 1942 г. дадениятъ първоначаленъ 18-месеченъ срокъ за ликвидиране депозита за ютениитъ торби, внесени временно презъ Варненската митница по декларация № 933/1306, отъ 15 май 1940 г., подадена отъ Брати Лякови, София, тъй като тия торби сж предадени на Главното интендантство.

6. Да се продължи до 1 мартъ 1942 г. дадениятъ първоначаленъ срокъ за ликвидиране депозита за желязния чемберъ, внесенъ временно презъ Варненската митница по декларация № 2294/2366, отъ 7 юний 1940 г., подадена отъ „Бъдеще“, лозаро-винарско събирателно дружество, София.

7. Да се продължи съ една година дадениятъ максималенъ срокъ за изнасяне, като амбалажъ на замразени плодове, опаковачния материалъ, внесенъ временно презъ Пловдивската митница по декларации № 216/764, отъ 27 февруарий 1941 г., и № 217/762 отъ сжщата дата, подадени отъ Никола Шавкуловъ, акционерно дружество, София.

8. Да се продължи до 1 мартъ 1942 г. дадениятъ максималенъ срокъ за ликвидиране депозита за парафина, внесенъ временно презъ Бургаската митница по декларация № 1879/2477, отъ 23 априлъ 1940 г., подадена отъ „Плодъ“, акционерно дружество, София, и

9. Да се продължи съ една година дадениятъ максималенъ срокъ за изнасяне, като амбалажъ на плодове и други стоки, пергаминовата хартия, внесена временно презъ Столичната митница по декларация № 13188/14131, отъ 8 май 1940 г., подадена отъ Централата на кооперативнитъ сдружения за вносъ и износъ, о. о. дружество, София.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Който приематъ проекторешението за продължаване сроковетъ по нѣкои временно-внесни декларации, моля, да вдигнатъ ръка. Минозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ следващата точка, четвърта, отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана („Държавенъ вестникъ“, броеве 116 и 113, отъ 30 май и 18 юлий 1941 г.)

Г-да народни представители! Както се очакваше, подписката по заема на народната отбрана надмина и допълнително опредѣления му размѣръ отъ 3.500.000.000 л. Влезениитъ до 15 януарий т. г. суми възлизатъ на 3.740.298.943 л. Съ това се доказва, че нашиятъ народъ е проявилъ отъ съзнанието за извънредно голѣмитъ нужди на държавата въ сѣдбоносното време, въ което живѣемъ, и съ най-голяма готовностъ сътрудничи на правителството за тѣхното успѣшно превъзможване.

Повече държавата ще има нужда отъ извънредни сръдства и презъ текущата бюджетна година, наложи се да бъде продължена подписката за доброволното участие въ заема още за известно време, докато това ще бъде намѣрено за умѣстно, съ решение на Министерския съветъ, по мой докладъ. По тоя начинъ ще се отговори и на общото желание, облигациитъ отъ тоя заемъ да се изематъ отъ възможни най-широкъ кръгъ отъ народа, за да се направи още по-силно единението му въ държавата.

Затова законътъ за заема следва да се измѣни, като се продължи подписката му и се включатъ въ него, освенъ сумата, съ която е надминатъ законниятъ му размѣръ отъ 3.500.000.000 л. до 15 януарий 1942 г., още и сумитъ, които ще се занисатъ и внесатъ следъ тая дата до деня, опредѣленъ отъ Министерския съветъ за краенъ срокъ на подписката. Въ връзка съ това ще е нужно да се изтъкне изрично, че заемодателитъ, които внасятъ суми за участие въ заема следъ 15 януарий 1942 г., сж длъжни да включватъ въ вноситъ си, освенъ сумата, съ която участвуватъ въ заема, още и лихвата 5% годишно, изработена върху тая сума до деня на внасянето ѝ, сѣтано отъ началото на шестмесечието, за което се отнася купонътъ, въ който е включена тази лихва.

Известно ви е също, че съгласно чл. 2 отъ закона за заема се предвижда преценка на имуществото на акционерни и други дружества за превръщане на неявни резерви въ явни. Такава преценка, обаче, не би следвало да се прави на имущество на застрахователно дружество, което (имущество) служи за покритие и облъкло на премийни (технически) резерви по сключени отъ него застраховки и което има предназначение да обезпечи стойността на тия резерви за въ бъдеще, за единъ срокъ отъ 20—30 и повече години, изобщо да запази трайно стойността на резервитъ и обезпечи по тоя начинъ пълностно изплащане на осигуренитъ суми по застраховкитъ.

Съ огледъ на това предназначение на имуществото, съставляващо облъкло на технически резерви по застраховки и на неговия разнообразенъ съставъ (ценни книжи, ипотечни заеми, недвижими имоти и др.), неговото евентуално преценяване би могло да стане само пълностно, като се преценятъ всички обекти, които го образуватъ и съ които нѣкои може да иматъ по-голяма, а други по-малка отъ пазарната стойностъ. А и такава преценяване би трѣбвало да се направи при по-спокойно време, следъ настъпването на нормални условия и стабилни цени за

определянето на новата стойност, при изключване на всъквакви конюнктурни влияния, като се има предвидъ да се запази тази нова стойност за дълго време, като равностойността на съответните застрахователни резерви. Иначе преоценяването на имущество, което съставлява облъкло на застрахователни резерви, би допринесло ко-свено за увеличаване свободните резерви, резервите на дружествения капитал, за сметка на техническите резерви, което не би тръбвало да се допуска.

Затова е нужно да се изясни съ изричен текстъ, че предвидената въ алинея първа на чл. 2 отъ закона за заема преценка на активи не се отнася до ценноститъ (активитъ), образуващи облъкло на технически резерви на застрахователните дружества, и че за такива ценности преценка не се допуска.

Като излагамъ горното, моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате предложението законопроектъ за изменение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана.

София, януарий 1942 г.

Министъръ на финанситъ: Д. Божиловъ

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за изменение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана („Държавенъ вестникъ“, броеве 116 и 155, отъ 30 май и 18 юлий 1941 г.).

§ 1. Въ заглавието на закона думитъ: „на сума 3.500.000.000 л.“ се премахватъ.

§ 2. Въ чл. 1 думитъ: „на сума 3.500.000.000 л.“ се замянитъ съ думитъ: „на сума надъ 3.500.000.000 л.“ Въ края на същия членъ се прибавя изречението: „Окончателната сума на заема ще се опредѣли отъ Министерския съветъ, по докладъ на министра на финанситъ“.

§ 3. Къмъ чл. 2 се прибавя следната нова (трета) алинея:

Предвидената въ алинея първа преценка на активи не се отнася до ценноститъ (активитъ), образуващи облъкло на технически резерви на застрахователните дружества, за които ценности преценка не се допуска.

Настоящата наредба има тълкувателенъ характеръ.

§ 4. Въ чл. 7, въ първото изречение на алинея първа, думитъ: „съгласно една таблица, отпечатана на гърба на облигациитъ“ се замянитъ съ думитъ: „съгласно изработена за тая целъ таблица“. Въ края на същата алинея се прибавя изречението: „срокътъ за погасяването на облигациитъ, издадени следъ 15 юний 1942 г. се съответно намалява“.

§ 5. Следъ чл. 14 се прибавя новъ членъ 14а съ следния текстъ.

Доброволното участие въ заема се продължава и следъ 15 януарий 1942 г., като заемодателитъ внасятъ въ Българската народна банка или въ Българската земеделска и кооперативна банка, освенъ сумата, съ която участвуватъ, и лихвата 5% годишно върху нея, пресметана отъ 15 януарий 1942 г., респективно отъ датата на следващия падежъ на купона на облигациитъ, до деня на внасянето.

Крайниятъ срокъ на доброволната подписка ще се опредѣли отъ Министерския съветъ, по докладъ на министра на финанситъ.“

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ на първо четене законопроектъ за изменение и допълнение на закона за 5% вътрешенъ държавенъ заемъ на сума 3.500.000.000 л. за нуждитъ на народната отбрана, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Добри Божиловъ: Моля, спешностъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Г-нъ министърътъ на финанситъ предлага, по спешностъ, законопроектътъ да се приеме и на второ четене. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете заглавието и § 1*)

*) За текста на параграфитъ вижъ първото четене на законопроектъ на същата страница, по-горе.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ заглавието и § 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете § 2)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете § 3)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете § 4)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете § 5)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ е приетъ окончателно.

Минаваме на точка пета отъ дневния редъ:

Първо четене на законопроектъ за изменение и допълнение на закона за образованието и образователнитъ документи на лица, следвали до 1 януарий 1942 г. български или румънски училища въ Добруджа или Румъния.

Г-да народни представители! Предвидъ на това, че законопроектътъ е доста дълъгъ, моля да се съгласите да бъдатъ прочетени само мотивитъ. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете мотивитъ къмъ законопроектъ.

Докладчикъ Димитъръ Андреевъ: (Чете)

МОТИВИ

къмъ законопроектъ за изменение и допълнение на закона за образованието и образователнитъ документи на лица, следвали до 1 януарий 1942 г. български или румънски училища въ Добруджа или Румъния.

Г-да народни представители! Известно ви е, че радостта и братската обичъ, съ които нашата обществено-наше добруджанци, намъри изразъ и въ редица закони. Така, наприкладъ, отгласъ на радостъ и братска обичъ и същевременно изразъ на здраво държавническо отношение е и законътъ за образованието и образователнитъ документи на добруджанци, който вне гласувахте. Когато презъ тази година къмъ предълитъ на царството бѣха присъединени нови български земи, необходимостта да се уреди въпросътъ за образованието и образователнитъ документи на българитъ и отъ тия новоприсъединени земи се наложи сама по себе си. Поради това, че нашитъ сънародници сж следвали различни по степенъ и видъ училища въ политическите граници на бивша Югославия и Гърция, наложи се известни проучвания, и успоредно съ това трѣбваше по административенъ редъ и съ необходимата за отдѣлнитъ случаи бързина да се уредятъ редица въпроси и, най-главното, да се уреди положението на младежитъ, заварени въ училищата. Поради това не бѣ възможно да се изработи по-рано единъ проектъ, който да обхване всички случаи. Всички разпоредби, обаче, бѣха дадени въ духа на закона за образованието и образователнитъ документи за добруджанци. Къмъ административни разпоредби, при съгласуване на последнитъ, прибѣгнаха и други министерства, подъ чиито ведомства сжществуватъ училища. Все пакъ, обаче, не всички въпроси бѣха изчерпани и разрешени. Неприклученъ стои, наприкладъ, въпросътъ за образователнитъ документи на българитъ въ присъединенитъ презъ 1941 г. земи. Тѣзи въпроси именно иде да уреди предложениятъ на вниманието ви законопроектъ. Той цели още да потвърди административнитъ разпоредби на отдѣлнитъ министерства по уреждане на положението на заварената въ училищата младежъ. По всички въпроси, които законопроектътъ засѣга, е постигнато съгласие между министерствата, подъ чиито ведомства сжществуватъ училища и които сж направили административни разпоредби. Законопроектътъ изменя и до-

пълня закона за образованието и образователните документи на добруджанци, като възприема при това възможната най-опростена процедура за легализиране на документи и като освобождава от такси, гербови и фондови марки всички документи на лица от български произход, които сж следвали или завършили училища от всички видове степени в територията на бивша Югославия и на Гърция преди териториалните промѣни от 1940 и 1941 години. За да се постигне, от друга страна, еднакво отношение къмъ българитѣ отъ присъединенитѣ земи и къмъ преселницитѣ, необходимо се оказа, наредъ съ измѣненята и допълненята на закона за образованието и образователнитѣ документи, да се измѣни и заглавието на закона. Предлагайки на вниманието ви съображения, които обусловятъ този законопроектъ, надѣвамъ, се, г-да народни представители че той ще намѣри вашето одобрение и моля да гласувате за него.

Гр. София, 17 декември 1941 г.

Министър-председател, министъръ на народното просвѣщение: **Б. Филовъ**

(Ето текстътъ на законопроекта:

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение и допълнение на закона за образованието и образователнитѣ документи на лица, следвали до 1 януарий 1942 г. български или румѣнски училища въ Добруджа или Румѣния.

§ 1. Заглавието на закона се измѣня така:

„Законъ за образованието и образователнитѣ документи на лица отъ български произход, следвали български, румѣнски, грѣцки или югославски училища.“

§ 2. Текстътъ на чл. 1 се замѣня съ следния новъ текстъ:

„Всички документи за завършено или незавършено основно или срдѣно — общо или специално (професионално) — образование, издадени на българи отъ училища въ територията на Румѣния, Гърция или на бивша Югославия до края на 1941 г. за Румѣния и Добруджа и до края на 1942 г. — за Гърция и бивша Югославия, подлежатъ на легализиране отъ съществуващата при Министерството на народното просвѣщение комисия за легализиране на свидетелства за основно и срдѣно образование. Когато легализира документи отъ специални училища, комисията попълва състава си съ вещи лица — представители на други министерства и учреждения; тя може да взема мнение и отъ други вещи лица.

Тази комисия установява вида, степенята и категорията на образованието, приравнява го къмъ съответно образование въ България и го признава.“

§ 3. Къмъ чл. 2 се прибавя следната нова, последна, алинея:

„Българи отъ Румѣния или Добруджа, отъ бивша Югославия или отъ Гърция, завършили успѣшно съ зрѣлостенъ изпитъ румѣнска, югославска или грѣцка гимназия или друго срдѣно специално училище, се ползватъ съ правата на лица съ съответното образование.“

§ 4. Следъ чл. 2 се прибавятъ следнитѣ нови членове:

Чл. 2а. Всички ученици отъ български произход, заварени отъ събитията презъ 1941 г. въ югославски или грѣцки училища, преминаватъ въ по-горенъ класъ, независимо отъ успѣха, който сж показали до събитията.

За окончателенъ годишенъ успѣхъ по всѣки предметъ се взема бележката отъ последния срокъ, презъ който ученицитѣ сж имали бележка. Онѣзи, които нѣматъ бележка по нѣкой предметъ, преминаватъ въ по-горенъ класъ и безъ бележка по тоя предметъ.

Бележитѣ по сърбохърватски или грѣцки езикъ, история и география не се взематъ предвидъ и не се вписватъ въ документитѣ.

Чл. 2б. Ученици, които не могатъ да представятъ документъ за образование поради това, че училищнитѣ архиви сж били унищожени или отнесени въ чужда територия, се записватъ условно, като главнитѣ учители и директоритѣ на българскитѣ училища се задължаватъ да събиратъ сведения, въ кое отдѣление или класъ сж следвали тѣзи ученици презъ учебната 1940/1941 г., въ какво училище и т. н., като за проверка могатъ да прибѣгватъ до всѣкакви доказателствени срдѣства. За резултата отъ проверката се съставятъ протоколи, подписани отъ директора или главния учител на училището и отъ двама учители. Протоколитѣ се изпращатъ въ министерството, подъ чието ведомство се намира училището, съответно въ областнитѣ училищни инспекции, за одобрение. Само ученицитѣ, за които протоколитѣ сж одобрени отъ съответното министерство или областна училищна инспекция, се записватъ окончателно.

Чл. 2в. Ученици въ Гърция или бивша Югославия отъ български произход, които събитията презъ 1941 г. сж заварили въ последния класъ на гимназия или срдѣно специално училище и които нѣматъ слаба бележка, полагатъ зрѣлостенъ изпитъ по българознание (български езикъ и литература, българска история и отечествена география) върху материала за зрѣлостенъ изпитъ въ българска гимназия и получаватъ зрѣлостно свидетелство за завършено срдѣно образование въ гимназия или срдѣно специално училище, гдето сж положили зрѣлостенъ изпитъ.

Чл. 2г. Ученици, българи отъ Гърция или бивша Югославия, които събитията презъ 1941 г. сж заварили въ последния класъ на гимназия или срдѣно специално училище, ако иматъ само по единъ предметъ слаба бележка, като се изключватъ бележитѣ имъ по чл. 2а, алинея последна, на тоя законъ, се смѣта, че сж завършили успѣшно последния класъ; за да имъ се признае завършено срдѣно образование, тѣ полагатъ зрѣлостенъ изпитъ по българознание, като ученицитѣ отъ срдѣнитѣ търговски училища полагатъ изпитъ и по счетоводство, а тѣзи отъ промишленитѣ — и по практика.

Показалитѣ слабъ успѣхъ по два или три предмета полагатъ зрѣлостенъ изпитъ, освенъ по българознание, още и по тѣзи два или три предмета, по които сж показали слабъ успѣхъ, а показалитѣ слабъ успѣхъ на повече отъ 3 предмета повтарятъ класа.

Чл. 2д. Ученицитѣ, поменати въ членове 2в и 2г на тоя законъ, се допускатъ на зрѣлостенъ изпитъ по българознание, следъ като сж посетили нарочни курсове, уредени при гимназиитѣ или срдѣнитѣ специални училища.

Успѣхътъ на зрѣлостното свидетелство се изчислява, като се вземе предвидъ оценката по български езикъ и литература, българска история и отечествена география и годишнитѣ оценки отъ последния класъ по единъ отъ новитѣ езици (нѣмски, италиански, френски или английски), математика, физика и химия.

За срдѣнитѣ търговски училища се взема предвидъ оценката по български езикъ (безъ литература), българска история, отечествена география, счетоводство и годишнитѣ оценки отъ последния класъ по нѣмски и френски езикъ, търговско смѣтане, търговска кореспонденция съ канторни книги, търговско знание и търговска география.

Всички бележки се превръщатъ въ шестобалната система.

Чл. 2е. На курсиститѣ отъ учителскитѣ школи въ бивша Югославия и Гърция, които сж следвали презъ учебната 1940/1941 г. предпоследния курсъ, се разрешава, следъ като сж посетили уреденитѣ при гимназиитѣ курсове, да положатъ изпитъ по българознание, за да имъ се признае завършено срдѣно реално образование (реална гимназия).

Курсиститѣ отъ последния курсъ, независимо отъ това, дали сж следвали цѣлия курсъ на школата или сж постъпили въ последния курсъ, следъ като сж завършили гимназия съ зрѣлостенъ изпитъ, полагатъ изпитъ сжщо по българознание, следъ като сж посетили уреденитѣ при гимназиитѣ нарочни курсове. На успѣшно издържалитѣ тоя изпитъ се издава документъ за завършенъ институтъ за основни учители — първоначални или прогимназиални.

Чл. 2ж. На всички българи офицери въ бившата югославска войска, завършили пълния курсъ на военно училище въ Югославия, се признава завършено срдѣно образование съ право да продължатъ на общо образование образованието си въ български висши учебни заведения.

§ 5. Чл. 3 се измѣня така:

„Всички особени случаи, които не се обхващатъ отъ предходнитѣ членове на тоя законъ, се разглеждатъ и решаватъ отъ Учебния комитетъ по искане на комисията по членъ първи. Когато се разглеждатъ въпроси и документи, засѣгащи специални училища, въ заседанието на Учебния комитетъ участва съ равни права и представителъ на съответното министерство. Решенията на комитета, следъ като бждатъ одобрени отъ съответния министъръ, сж окончателни и не подлежатъ на обжалване.“

§ 6. Чл. 4 се измѣня така:

„Българи, следвали или завършили основни или срдѣни, общи или специални училища въ Добруджа или Румѣния, въ бивша Югославия или въ Гърция до края на учебната 1940/1941 г., незаварени отъ събитията като ученици и загубили или неполучили училищнитѣ си свидетелства, могатъ — ако архивитѣ на съответнитѣ училища сж унищожени или сж останали въ чужда територия — да установятъ факта на следването или завършването; по реда на закона за снабдяване съ документи за образование лица, загубили училищнитѣ си свидетелства.

Ако свидетелитъ — учители и съученици на ищца и длъжностни лица от училището — се намиратъ въ чужда територия, свидетели могатъ да бъдатъ и съграждани на ищца.“

§ 7. Чл. 5 се изменя така:

„Образователнитъ документи на българи отъ Добруджа или Румъния, бивша Югославия или Гърция, завършили висшето си образование въ румънски, югославски или гръцки университети или въ чужди университети или висши училища, се легализиратъ отъ комисията по наредбата-законъ за признаване въ царството дипломи отъ чуждестранни висши учебни заведения.“

§ 8. Следъ чл. 6 се прибавя новъ членъ:

„Чл. 7. Направеното до влизане въ сила на този законъ за легализиране на документи за образование, освобождаване отъ такси и отъ облекчаване съ фондови марки и гербови марки, както и за уреждане положението на ученици-българи въ присъединенитъ презъ 1940 и 1941 години земи — въз основа на административнитъ разпоредби на отделнитъ министерства и тѣхнитъ органи, остава въ сила.“

Председателствуващъ Димитър Пешевъ: Ще поставя на гласуване. Които приематъ на първо четене законопроекта за изменение и допълнение на закона за образованието и образователнитъ документи на лица, следвали до 1 януарий 1942 г. български или румънски училища въ Добруджа или Румъния, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Законопроектътъ отива въ комисията.

Минаваме на точка шеста отъ дневния редъ:

Доказалъ на бюджетарната комисия за разходитъ по бюджетопроекта на Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве (администрация и полиция) за 1942 бюджетна година.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Гето Кръстевъ.

Гето Кръстевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Бюджетопроектътъ на Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве не включва въ себе си особено щастливи възможности за много вдъхновени речи съ оная амплитуда, съ която тѣ се произнесоха при общитъ дебати по бюджета на държавата или при дебатитъ по тронното слово. И не тая целъ си поставямъ азъ въ настоящия моментъ. Но следъ като другари, членове на Парламента, съ компетентностъ изнесоха тогава голѣмитъ въпроси изъ областта на нашата външна и вътрешна политика, азъ си позволявамъ сега въ конспективна форма да спра вашето внимание върху нѣкои само въпроси, които считамъ, че биха могли да бъдатъ разглеждани въ рамките на предлагания ни бюджетопроектъ.

Когато е разглежданъ въ други моменти бюджетътъ на Министерството на вътрешнитъ работи, той е протичалъ или подъ знака на едно мълчаливо съгласие, на едно мълчаливо одобрение, или пъкъ е билъ съпроводенъ съ една много строга, за да не кажа дори свирена критика. Това бѣше особено характерно въ миналото, когато отъ бюджета на Вътрешното министерство, който биваше квалифициранъ като бюджетъ само на полицията, се взимаше поводъ, за да се даде сражение на управляващата партия, да се даде сражение на управлението, да се развѣчае последното като едно добро управление, което поддържа добре правовия редъ въ страната и което защитава добре интереситъ на българския народъ.

Тогава тукъ често бивахме свидетели на сцени, при които отъ партийнитъ арсенали се изваждаха отровни стрели, и залата заприличаваше на арена, въ която се размѣняха тѣзи партийни отровни стрели, а трибуната се превръщаше въ истинска барикада, отъ която се излизаше огънь и жупелъ върху главата на нещастнитъ полицаи. Азъ спомнавамъ тѣхъ затуй, защото предметъ на разглеждане днесъ е бюджетопроектътъ на полицията и администрацията и защото считамъ, че това сѫ факти, които трѣбва да бъдатъ сложени на нашето внимание, тъй като рефлектиратъ твърде осезателно върху нашето обществено развитие.

Защо се наблюдаваше това явление въ миналото? Дали затуй, защото на тази трибуна се редѣха български общественици, безъ съзнание и чувство за дългъ? Дали затуй, защото българскитъ общественици, които дефилираха тукъ, бѣха въдушевлявани отъ желанието да дадатъ сражение на своитъ политически противници, като те обстрахираха отъ своето задължение да говорятъ истината? За честта на българскитъ политики, азъ ще отговоря съ едно „не.“ Азъ считамъ, че имаше обективни причини, които

налагаха това отношение къмъ института на полицията и тѣзи обективни причини лежахъ въ поведението, въ действията на организитъ на този институтъ.

Нѣма да се спирамъ на въпроса за значението на полицията, като институтъ на държавата. Тя винаги се е считала като единъ отъ основнитъ елементи въ устройството на държавата. Полицията винаги е била факторъ въ устройството и въ живота на държавата, респективно на народа, защото задачитъ, които ѝ се възлагатъ, сѫ отъ смислово значение. Задачитъ, които ѝ се възлагатъ, сѫ единъ белегъ, който не може да се отдели отъ понятието народъ, отъ понятието благоустроена държава. Така е било винаги — така е било въ миналото, така е и днесъ. Но ето, че виждаме различно отношение къмъ полицията въ миналото и днесъ. И азъ намирамъ, че основанието за това е въ поведението на организитъ на полицията, което се обусловило отъ естеството на режима, отъ нашата партийно-политическа структура въ миналото.

Полицията въ миналото изхождаше отъ управляващата партия. Афинитетътъ между полицията и управляващата партия бѣше извънредно голѣмъ. Действията ѝ се определяха отъ волята на партийния штабъ. Полицията често пъти служеше на целитъ на управляващата партия, а не на целитъ на държавата. Това понижаваше много престижа на полицията. Той бѣ свършено пониженъ, защото нейниятъ съставъ бѣше подъ всяка оценка. Често пъти за целитъ на едно управление, респективно на една партия, хора съ доста много похабенъ престижъ се изваждаха отъ затворотъ и се включаха въ състава на полицията, за да проведатъ, изпълнятъ една временна задача, която имъ се поставяше. Вие знаете какъ протичаше тѣхната деятельность. Тя рефлектиреше твърде неблагоприятно въ съзнанието на българския народъ, и престижътъ на полицията бѣше значително пониженъ. Нашата обществена действителностъ тогава бѣше достатъчно указана за овази роль, която полицията играеше.

Въ едри шрихи, колкото и да не искамъ да откривамъ тази страничка, нашиятъ обществено-политически животъ въ миналото, за съжаление, повѣкога се характеризираше съ кражби, разбойнически банди и др. Вие знаете, че се достигна до върха на престъпността съ посвѣтането върху живота на Държавния глава при Арабаконакъ и съ атентата въ църквата „Св. Недѣля“. Това бѣше белегътъ на нашата общественостъ тогава. Мене ми се струва, че този белегъ бѣше указание за недостатъчно добре изпълнена роль на полицията. Да не говоримъ за подготовката на полицията, защото, поради честата смѣна на режимитъ, нѣмаше никаква стабилностъ за нейнитъ органи и приемственостъ въ живота и дейността на полицията. Въ нея бѣха допустимати неподготвени за полицейски служби хора, и тѣхната неподготвеностъ рефлектиреше върху начина на изпълнението на нейнитъ задачи и функции.

Нека върху тоя фонъ проектирамъ лика на днешната полиция, за да можемъ да оценимъ правилно значението ѝ въ днешно време. Азъ искамъ да сложа на вашето внимание огромната разлика между полицията днесъ и въ миналото.

Азъ, заедно съ много отъ членоветъ на Парламента, присъствувахъ преди нѣколко дни на парада на полицията. Азъ констатирахъ бодритъ стѣпки на полицаитъ, тѣхната смѣла походка. Въ тѣхния погледъ се излъчваше сила и мъжество, които рефлектираха по такъвъ начинъ въ съзнанието и сърцата на всички, че азъ видѣхъ съязи отъ умиление по лицата на народни представители и други зрители. Това бѣше манифестация на една войскова частъ съ всичката стегнатостъ, съ всичката дисциплинираностъ, съ погледъ, който отразяваше волята и желанието за върна служба на родината.

Полицията въ последнитъ нѣколко години имаше да се справи съ една много тежка задача. Нашата общественостъ бѣше минирана отъ лѣвичарски настроения, отъ хора съ желание да рушатъ установения редъ въ нашата страна и да създаватъ новъ поредѣкъ, който не е въ целитъ и задачитъ на българската държава, който не е въ интереситъ и желанията на българския народъ. Нашата полиция се справи съ тази задача по твърде блестящъ начинъ. Вие знаете какъ събитията отъвнѣ дадоха своитъ отражения върху нашия вътрешенъ и политически животъ и какъ полицията трѣбваше винаги зорко да следи, да преценява, да прежда, да взема мѣрки, да отстранява всичко, което би могло да смути гражданския миръ въ страната.

И действително, благодарение на щастливата интервенция на полицията, ние можахме да запазимъ гражданския миръ като една предпоставка, като единъ лостъ, като

единъ мощенъ двигателъ както за стопанския ни просперитетъ, така и за външния ни престижъ. И ние сме длъжни да отдадемъ заслуженото внимание на тѣзи труженици на правовия редъ въ нашата страна. Ние сме длъжни да имъ отдадемъ внимание. Намъ е известно, че съществува единъ дълъгъ списъкъ на жертви въ изгнание на своя служебенъ и граждански дълъгъ. Жертвите, които полицията даде въ защита на родината ни, ни задължаватъ къмъ повече почитъ, къмъ повече грижи, къмъ повече внимание за нея. И азъ констатирамъ съ радостъ, че народното представителство отдаде доста много внимание, като отреди чрезъ бюджета, който разглеждаме, достатъчно кредити за развитието на този институтъ, за поставянето му на онази висота, на която той трѣбва да стои.

Задачѣтъ на полицията сѫ много, тѣ сѫ огромни. Полицията трѣбва да бѣде съединителното звено между периферията и центъра, между народъ и управление. Въ тази своя задача тя трѣбва да прояви много тактъ, много умение и да положи извънредно голѣми усилия. Азъ дължа съ сѣщата откровеностъ, съ която се възхищавамъ отъ добритъ качества и действия на полицията, да направя нѣкои предупреждения къмъ сѣщата за още по-голѣма осторожностъ, за да може тя още по-добре да изпълни дълъга си къмъ родината. Азъ считамъ, че улицата достатъчно е реснектирана отъ действията на полицията, но все пакъ се регистрираха нѣкои прояви, които не сѫ подходящи белегъ за една правова държава и които внасятъ малко пасивъ въ досетото на нашата полиция. Вие знаете за кои прояви говоря азъ. Имаше прояви на улицата, които не допринесоха за защитата на доброто име и добрия престижъ на българската държава. Тѣзи прояви трѣбваше да бѣдатъ отстранени. Тѣ въ бъдеще трѣбва да бѣдатъ организирани, защото, както казахъ, тѣ сѫ само пасивъ въ досетото на полицейския институтъ. Тѣ могатъ да помрачатъ доброто име, да похабятъ престижа на българската държава. Менъ ми се струва, че една по-голѣма осторожностъ е наложителна. Ако полицията бѣше проявила осторожностъ, сигурно събития каго драмскитъ нѣмаше да се случатъ, или, може би, ако се случеха, тѣ щѣха да взематъ по-малко жертви отъ редоветъ на самата полиция. Азъ имамъ данни — не желая да откривамъ нашироко тази страница — за неосторожностъ, проявена отъ органитъ на полицията. Струва ми се, че въ тоя случай би било по-добре за престижа на самата полиция да се подирятъ отговорности отъ нѣкои лица, независимо отъ това, какво мѣсто заематъ тѣ въ иерархията.

Г-да народни представители! Азъ се считахъ задълженъ да кажа тѣзи нѣколко думи за института на българската полиция, защото, откакто съмъ народенъ представителъ, азъ не съмъ чулъ хубави, топли и настръчителни думи за тѣзи будни стражи на българската държава. Днесъ тѣ стоятъ при нашитъ граници и, въпреки всички негоди, съ достоинство, ми се струва, изпълняватъ дълъга си къмъ родината. Нека да ги стоплимъ съ нѣколко думи, нека да ги стоплимъ съ нашитъ грижи, нека да ги настръчимъ, защото тѣ ще допринесатъ въ съкровищницата на мира и на спокойствието на нашата държава и за постигането задачата, която сме си поставили — обединението на българския народъ.

Вториятъ институтъ, който трѣбва да спре нашето внимание, защото е съ голѣмо отражение въоу живота на нашата държава, това е администрацията. Полицията и администрацията сѫ две клонки отъ единъ и сѣщи дънеръ. И когато говоримъ за администрацията, ние не можемъ да не спремъ нашето внимание преди всичко върху общината, която е една отъ най-същественитъ институции въ държавата. Общината е най-съществената брънка въ устройството на нашата държава. Въ общината, като въ фокусъ, се пречуватъ всички нужди, желаниа, копнежи и стремежи на българския народъ. Въ нея се отразяватъ принципитъ, идеитъ, които въодушевяватъ правителството. Назначаемиятъ кметъ днесъ е типиченъ представителъ на идеитъ на правителствата следъ 1934 г. Щастливо прокараниятъ принципъ на компетентността чрезъ интелегентния назначаемъ кметъ и принципитъ на народни суверенитетъ въ лицето на общинскитъ съветници трѣбва да бѣдатъ запазени.

Общината е нейнитъ органи и съ всички лица, които сѫ поставени да упражняватъ контрола върху нея, да държатъ връзката между нея и централното управление, е днесъ съединителното звено, връзка между периферията и центъра. Тази връзка трѣбва да бѣде яка, за да може винаги народъ и управление да се чувствуватъ като едно съ една душа, съ една воля, съ едни действия. Тукъ най-голѣма е отговорността на кмета. Бидейки представителъ

на централната властъ, отразявайки идеитъ на тая властъ, кметътъ трѣбва да умѣе да отвори сърдцата на онѣзи, които управлява, да введри въ тѣхъ тѣзи идеи и да установи една психическа връзка между народа и управление. Обаче има още да се желае въ това направление. Кметовѣтъ, макаръ и достатъчно интелигентни, не всички сѫ добре всмукали идеитъ, на които служатъ, не всички сѫ нуждната воля и упоритостъ ги насаждатъ въ недрата на българския народъ. Азъ познавамъ кметове, които още нѣматъ воля да установятъ демаркационна линия между себе си, като идейни представители на властта, и онѣзи, които не сподѣлятъ тѣзи идеи, които не развиватъ своята обществена дейностъ върху сѣщата плоскостъ, дори нѣщо повече — които работятъ противъ идеитъ на правителството. Тия кметове очевидно трѣбва да бѣдатъ извадени отъ машината на нашето държавно управление, защото вредата отъ тѣхъ може да бѣде голѣма. Това не би било така, ако върху тѣхъ има една ефикасна контрола. Не може да се носятъ вдъхновено идеитъ на едно правителство, да се изпълнятъ задачитъ, които се възлагатъ по реда на служебната иерархия, ако нѣма контрола. Когато областнитъ директори и околийскитъ управители не сѫ по своитъ мѣста, и по-долнитъ органи нѣма да бѣдатъ по своитъ мѣста. Човѣшка слабостъ е това — хората да се отпускатъ, когато чувствуватъ, че нѣма контрола върху тѣхъ. Области отъ птичи полетъ не могатъ да се управляватъ. Областитъ могатъ да се стегнатъ само тогава, когато всички служебни лица сѫ по своитъ мѣста и сѫ проникнати отъ задачата си така, както онѣзи, които сѫ ги изпратили по тѣзи мѣста.

Г-да народни представители! Задачата на администрацията и полицията е извънредно голѣма, защото тѣ сѫ връзката между народъ и управление. Друга връзка сега не съществува. Ако отстранимъ и връзката, която народното представителство създава, връзка, която може би не въ всички случаи е желана, ще остане дълбока пропасть между управление и народъ, която ще трѣбва да се запълни.

Азъ откривамъ тази малка страничка за управлението въ нашата страна безъ много разсъждения, защото не искамъ да смущавамъ установения граждански миръ. Азъ не считамъ, че връзката между народъ и управление е много щастливо установена въ лицето на администрацията и полицията, но поради вътрешното положение, въ което живѣемъ, поради вътрешното положение, въ което се намираме, азъ не считамъ, че този въпросъ днесъ за днесъ е най-актуалниятъ. Ще отгине бурята, ще се установи България на тѣзи граници, въ които я желаемъ, и тогава ще може да се установи и естеството на политическия режимъ у насъ и оная връзка, която се желае да съществува между народъ и управление. Тогава ние ще има да обсъдимъ, дали професионалитъ организации, които се сочатъ отъ нѣкои като единъ отъ стълбоветъ въ устройството на утрешна България, ще могатъ съ тѣхния професионаленъ егонизъмъ да бѣдатъ елементи на строителство; дали ще могатъ съ своитъ имъ професионаленъ егонизъмъ да създадатъ елементи на обществена хармония, тѣй нужна, тѣй желана въ устройството на утрешната сграда на българската държава. Тогава ние ще има да направимъ преценка на другия стълбъ, който се сочи отъ нѣкои като таквъ въ устройството на българската държава — запасното воинство. Ще видимъ, дали то ще бѣде достатъчно организирано, достатъчно спено, дали ще може да даде онзи голѣмъ общественъ резервоаръ, отъ който да се черпи една кристална мисълъ, едно кристално съзнание за общественъ дълъгъ, дали то ще може да бѣде източникъ на днѣзи добродетели, които сѫ необходими да легнатъ въ основитъ на устройството на българската държава. Тѣзи организации сѫ още въ периода на своето формиране, и много е рано да се направи преценка за това. И най-после предъ очитъ на българския народъ расте неговитъ младенецъ — българската младежъ, организирана днесъ главно въ организацията „Бранникъ“, която също се сочи като единъ отъ стълбоветъ на утрешна България. Ние ще видимъ дали този младенецъ ще може да укрепне подъ грижитъ на българскитъ правителства, на българската държава, за да може да събуди надежди, да бѣде опора въ утрешния денъ на българската държава. Азъ съмъ длъженъ, обаче, да сподѣля съмнението си, че ако тѣзи първи стъпки, които се регистрираха напоследъкъ отъ организацията „Бранникъ“, продължаватъ, тѣ не носятъ обнадеждване, тѣ не ни разкриватъ хубави надежди, хубави перспективи. Преди нѣколко дни азъ наблюдавахъ едни обществени прояви на организацията „Бранникъ“, които не я сложиха много благоприятно въ съзнанието на българския народъ, на

българската общественост. Не зная по какъв повод бше предприета от нея нкаква акция. Азъ виждамъ въ тѣзи ѝ първи стѣпки една нетактичност, защото коч-статирамъ едно желание, една воля да се борави съ външна политика, да се прави външна политика, безъ да се държи смѣтка, дали съ това се допринася за престижа на българската държава или не.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Гето Кръстевъ: Свършвамъ. — Азъ видѣхъ едни афиши съ името на „Бранникъ“, върху които имаше нарисувани карикатури, които ме накараха доста много да се замисля. Видѣхъ знака на победата — „Виктория“ — забоденъ въ шкембето на единъ англичанинъ, и отдолу нише: „Падна V-ето отъ небото, проби на Джонъ Булъ шкембето.“ Не ми направи добро впечатление това, защото преди всичко на тѣзи младежи не имъ принадлежи правото да правятъ външна политика. А независимо отъ това, г-да народни представители, азъ считамъ, че това бше една профанация преди всичко съ знака на победата — V — „Виктория“. „Виктория“ — това не е случайно явление, това не е тал-нало отъ небото; това е изразътъ на героичнитѣ усилия на единъ великъ народъ, това е изразътъ на усилията на много народи за победа. „Виктория“ — това е зовътъ на човѣчеството за жизнени пространства, за повече права, за повече свободи. И не на васъ, млади момчета, принадлежеше тази преценка. Защото преди всичко, както казахъ, вие профанирате единъ знакъ, който трѣбва да залегне каго една воля, като единъ устремъ въ душата на всѣки български гражданинъ, а не да мотивира едно чувство на омраза къмъ тази или онази държава. Оставете на отговорното правителство, нека то прави външна политика, а вие се поставете въ съгласие съ онѣзи статутни, които сѣ вложени въ закона, по силата на които съществувате. Развийте повече любовъ, повече преданостъ къмъ собствената си държава. А когато животътъ ви повика на борба, тогава вие, убеденъ съмъ, ще можете да проявите рицарскитѣ качества на своитѣ бащи и на своитѣ дѣди. (Ржкоплѣскания) Откажете се отъ тази задача да правите външна политика.

Г-да народни представители! Когато говоримъ за организацията „Бранникъ“, ние сме длъжни да провѣримъ своитѣ впечатления отъ нейното съдържание, отъ нейната структура. Когато се каже „бранникъ“, когато се каже „началникъ-шаба“, когато се каже „началникъ на дружина“, особено когато се каже „началникъ на главния шабъ“, всѣки отъ насъ си представява единъ войчъ съ спретната походка, единъ воинъ, който респектира съ компетентност, който се налага на съзнанието на всички, които командува. Проектирайте тази представа върху онѣзи снимки, които излъзоха по нашитѣ списания, за да разберете всичката конфузия и всичкия парадоксъ, който се включи въ живота и въ устройството на тази организация. Азъ соча това като единъ белегъ, който не вешае нищо особено хубаво, който не вешае добри перспективи за тази организация, която, както азъ, така, убеденъ съмъ, и цѣлиятъ български народъ желаетъ да бже и да пребже, да включи въ себе си всички младежи, за да може да я поставимъ като солидна империума плоча, върху която да изградимъ политическата сграда на утрешната държава. Но азъ не виждамъ сега засега тя да разкриза тази възможностъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: (Звъни)

Гето Кръстевъ: Г-да народни представители! Ако не чувствувашъ така осезателно звънеца на председателя задъ себе си, бихъ могълъ на плоскостта на нашата вътрешна политика да посоча и други проблеми, които чакатъ своето разрешение тъкмо въ рамкитѣ на бюджета, който разглеждаме. Азъ бихъ могълъ да сложа на Вашето внимание, каго актуаленъ въпросъ, въпроса за единъ новъ законъ за общинитѣ, който да опредѣли мѣстото на общината въ системата на нашето управление, на нашето държавно устройство и да опредѣли отношенията между общината и другитѣ обществени институти. Азъ бихъ могълъ да сложа на вашето внимание и въпроса за лѣкарствоснабдяването, въпрѣки че не е точно по този бюджетъ — единъ въпросъ, който отдавна вече чакатъ своето разрешение. Дано г-нъ министърътъ на вътрешнитѣ работи ни сезира съ единъ законопроектъ по този въпросъ. Азъ бихъ могълъ да сложа, както ви сложихъ днесъ въ бюджетарната комисија, въпроса за насърдението раждаемостта. Азъ предлагихъ тоя въпросъ да се постави вече подъ грижитѣ на държавата и да получи своето разрешение,

защото отдавна е вече време той да бже сложенъ на вниманието на отговорнитѣ лица. И много, и много други въпроси биха могли да се сложатъ.

Но преди да приключатъ, азъ трѣбва да сподѣля още единъ пътъ съ васъ моето радостно впечатление, че полицията е на своята висота, че администрацията, съ малки усилия още, би могла да бже и тя на своята висота и че при по-добра, при по-тѣсна връзка между администрацията и полицията, ние бихме могли да създадемъ онзи факторъ, който да бже регулаторъ въ отношенията между българскитѣ граждани и управлението, който да поддържа траенъ миръ въ българската държава, който да сплотява, да обединява усилията на българския народъ при разрешаване на тежитѣ задачи, които му предстоятъ. Единъ голѣмъ идеалъ стои предъ насъ, единъ голѣмъ идеалъ възпламенява всички сърдца. Единъ мждъръ Царъ възглавява българската държава и държи винаги отворено сърдцето си за цѣлия български народъ. Нека и българскиятъ народъ въ този моментъ да му отвори своето сърдце и да се склучи свещениятъ съюзъ между Царъ, народъ и армия, за да можемъ въ утрешния денъ да се поздравимъ съ велика и мощна България. (Ржкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Крумъ Митаконъ. — Не се обажда.

Има думата народниятъ представителъ г-нъ Дончо Узуновъ.

Дончо Узуновъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Бюджетътъ на държавата е сложенъ за разглеждане при едни изключителни времена. И както всѣки отъ насъ трѣбва да има, така и азъ, който излизамъ на тази трибуна, имамъ ясното съзнание за онава, което трѣбва да кажа и което не трѣбва да кажа. Днесъ на нашето внимание е сложенъ за разглеждане бюджетътъ на Вътрешното министерство. Азъ съмъ отъ онѣзи, които даватъ най-голѣмо значение на този бюджетъ, защото Вътрешното министерство, чрезъ политиката, която провежда, дава физиономията на държавата.

Г-да народни представители! Най-напредъ азъ трѣбва да отбележа, че тазгодишниятъ бюджетъ на Министерството на вътрешнитѣ работи биде много прецизно, много правилно прецененъ отъ народното представителство и поради това, че особенитѣ, изключителнитѣ условия, при които се развива и нашата държава, поставиха нови задачи, които трѣбваше да бждатъ разрешени правилно, за да може държавата ни правилно да функционира. И когато разглеждаме въ такава свѣтлина бюджета на Министерството на вътрешнитѣ работи, ние имаме основание да кажемъ, че този бюджетъ ще отговори на всички задачи, сложени на това министерство, отъ гледище сигурността на държавата, прокарване на всички мѣрки, отговарящи на момента, и най-после проведената чрезъ бюджета политика да даде едно свършено благотворно отражение върху всички области на нашия държавенъ животъ.

Вътрешното министерство заслужава по-особено внимание сега, защото то провежда политиката презъ единъ безпартиенъ режимъ. Този безпартиенъ режимъ въ недрата и въ върховетѣ на българския народъ има своитѣ приятели, обаче има и своитѣ неприятели. И азъ си поставямъ за задача, въ малкото време, съ което разполагамъ, да поставя този въпросъ въ такава свѣтлина, както азъ го разбирамъ.

Какво всжнностъ, г-да народни представители, е безпартиенъ режимъ? Този въпросъ е сложенъ много отдавна, но досега той не е разрешенъ. Едни му даватъ едно разрешение, други му даватъ друго разрешение. Обаче истината е една: че хората, които служатъ на безпартийния режимъ, се възхиновяватъ отъ много голѣми идеали. Тия идеали на всички служители на безпартийния режимъ сж: благосъстоянието на цѣлия български народъ, стабилитетътъ на всички власти у насъ по конституцията: законодателна, изпълнителна и съдебна, а най-вече издигане пристига на най-голѣмия конституционенъ факторъ въ нашата страна. Та онѣзи, които ни обвиняватъ въ безидейностъ, могатъ ли да кажатъ, че ние нѣмаме право, че ние нѣмаме сили въ себе си да служимъ на тѣзи идеали? Трѣбватъ ли нкакви други идеали и не сж ли достатъчни тѣзи за всѣки честномислещъ българинъ, за да може съ ясно съзнание да даде всичкитѣ си добродетели и сили въ служене на тѣзи голѣми идеали? И азъ мисля, г-да народни представители, че безпартийниятъ режимъ, вдъхновяванъ отъ най-високото мѣсто, имайки

своите приятели, досега е отминал без каквото и да било внимание неприятелите си. Но успоредно с това аз трябва да добавя, че гръшките, които са направени, които са констатирани, още не са отстранени. И аз ще имам задача, ще имам и възможност малко по-късно да се изкажа и по този въпрос.

Следователно, аз съмтам, че безпартийният режим, провеждан главно чрез Вътрешното министерство, който бюджет е гръбнакът на безпартийния режим, може още много да служи на България, стига само ние да разберем, стига само ние да осъзнаем, че безпартийният режим не е една фиксирана идея, че той все пак е рожа на българската действителност, че той има големата задача да създаде обществен авторитет на държавните власти, от една страна, и, от друга страна, да издигне въ култ обществената чест, общественото съзнание и общественото добро.

Преди да премина към развитието на тая моя мисъл, г-да народни представители, аз трябва да се спра напред на трите, според мене, главни трансформатори във Министерството на вътрешните работи: народното здраве, полицията и администрацията.

Народното здраве, г-да народни представители, от няколко години насам е под особени грижи на българската държава. Ние виждаме, че сръдствата, които се дават от държавата, особено от 1935 г. насам, от ден на ден дават своите резултати. Ние имаме вече едно, да не кажа пълно здравеопазване, но имаме вече реализирани такива големи мероприятия, че наистина можем със спокойствие да отбележим, че въ това направление е направено вече твърде много. Но аз ще отбележа, че политиката за здравеопазването на българския народ ще трябва да продължи съ още по-голям ентузиазъм. Защото трябва да изхождаме от максимата, че един здрав народ запазва своите добродетели, един здрав народ запазва своите сили, и тогава, когато по непосредствен начин усети грижите на държавата, той е готов въ всички моменти, въ всички времена да дава онова, което държавата иска от него.

Полицията. Аз лично, г-да народни представители, ако ми позволите да кажа, нямам особен вкус към полицията изобщо. Трябва, обаче, да отбележа, че българската полиция сега, за разлика от партийната полиция въ миналото, е вече на своята висота. Българският полицай наистина има съзнанието, че той има едно предназначение — да пази свободата, живота и имота на българското гражданство. Въ това отношение аз виждам да се върви кресчесто, виждам да се върви съ един здрав усът, защото без здрава полиция не може да има здрава администрация, не може да има дисциплиниран народ. Но българската полиция ще трябва въ няколко особенни функции да бъде по-внимателна. Крайно време е, мисля, българската полиция да извади прашните досиета, които стоят от 1918—1920 г., и да ги подхвърли на едно преоценяване, за да не оневинни български граждани тогава, когато държавата се намира въ опасност. Аз признавам, че въ известни моменти от българската полиция, от българската държава изобщо ще трябва да се вземат мерки и че успоредно съ някои виновни може да отидат и някои невинни. Не казвам, че това е система. Но, от друга страна, трябва да се разбере, и особено шефът на българската полиция трябва да разбере, че въ това отношение трябва да се направи нещо, за да не се създава излишно негодуване върд българския народ. Имам лично впечатление, че на свършено невинни хора, които през 1918—1919 г. са имали противодържавни идеи не, но от идеализъм не са били въ тази или онази партия, досиетата им стоят още опрашени въ околийските управления или въ Дирекцията на полицията. И днес, когато държавата трябва да се защитава от вътрешни врагове, ние виждаме тези граждани, които много пъти са доказвали своята привързаност към държавата, въ изборите и въ други свои обществени прояви, неумолимо да се изпращат въ концентрационни лагери съ други виновни. Аз съмтам, че от голъм интерес, от голъмо значение за авторитета на властта, за авторитета на българската полиция е да се направи една преоценка на тези съмнителни елементи.

Администрация. Има нещо ново, г-да народни представители. Новото административно дѣление на българската държава: областен директор, околийски управител, кмет назначаем — това е нещо много различно от миналото. И само това да бъде придобивката на нашия режим, то не е малко. Областният директор съ централната изпълнителна власт, респективно Вътрешното министерство, областният директор съ околийския управител, околийският управител съ общината, която, спо-

редъ мене, е атомът на българската държава — ето ви една телефонна артерия, която може да дава винаги указание за правилно или неправилно провеждане на известна политика. Кметът, който е вече образован, интелигентен, изигра голъма роля за стабилизиране на безпартийния режим, или по-право за извеждане на българския народ из хаоса на партийното минало. Не казвам, че всички кметове са светии. Има известни кметове, които трябва веднага да бъдат отстранени от българската селска или градска община и на мѣстото им трябва да бъдат поставени изпитани хора. Най-добрите кметове трябва да бъдат подбрани на една обективна грижа от страна на централната власт. Не са малко добрите кметове, дисциплинираните кметове, дейните кметове, но не са малко и онзи от тях, които днес се разкарват от община на община, защото някой голъм патриот от миналото, който никога не е дишал съ дробовещ и живѣл съ сърдцето на новия режим, който не е пропит от съзнанието за ролята, която си поставя новият режим, за да изведе България на добър край, подмолно инсинуира. И вие виждате, че по някаква роднинска или друга линия, отишла до върховното управление, посрѣд зима или посрѣд лѣто, време, въ което кметовете не трябва да бъдат мърдани от мѣстото си въ интереса на управлението, те биват разкарвани тук и там. Не са малко случаете, когато и народният представител няма абсолютно никакво влияние. Кой от изпълнителната власт може да твърди, че повече познава кмета въ даден район от народния представител, който е избран там? Ако г-н министърът на вътрешните работи изпраща хикс или игрекъ народен представител въ дадена околия да говори от името на правителството за българската външна и вътрешна политика, при кого отива той? Не отива ли при своите малко приятели — няма партии, няма клуб, няма нищо — и тези негови приятели не са ли около кмета? Следователно, искам да подчертая, че народният представител е, който може да даде най-точно, най-мъродавно мнение за един кмет. И как може г-н министърът на вътрешните работи да допусне това разкарване, когато въпросът не се отнася за това, че кметът бил комунист или антидържавен, а за туй, че не бил угодил на този или на онзи? На този, който донася анонимно, или се явява да свидетелства, поставя ли се от директора въпросът: вие, господине, от 1934 г. къде сте? Вие посетихте ли едно събрание на един министър, на един народен представител, или на един областен директор, или на един околийски управител? Решително не. Дребните работи ги правят едри и въ края на краищата кметът, който е основата на безпартийния режим и най-върното ухо на централната власт, бива злепоставен или неумолимо мѣстен тук и там.

Г-да народни представители! Аз съм от ония, които върват още въ полезността на този безпартиен режим. Нека други да я оспорват. Аз живя съ това съзнание. Българският народ днес е спокоен; българският народ днес е обединен около идеалите на безпартийния режим: здрава власт, стабилизирано управление, здрав Парламент. Ето ви лозунгите, г-да народни представители, ето ви голъмите идеали на цѣлия народ.

Аз подчертах преди малко, казвам го и сега, че най-големият идеал на режима е Царь Борис, и докато той не посочи друг път, ще извършим грамадна гръшка, ако правим зигагови илтеки. Аз имам съзнанието, че ние няма да допуснем никакви гръшки, ако извадим една поука от миналото. Нека стабилизираме положението на околийския управител, който вече не е полицай, който е един мислящ интелигентен човѣкъ, един човѣкъ съ, бих казал, обща подготовка. Нека да стабилизираме — тъй както се прави това съ едно министерско постановление само за новоосвободените земи — положението на българския областен директор. Ако имаме долу една здрава основа — кмет, върен на курса, който провежда българското Министерство на вътрешните работи; ако имаме един просвѣтен околийски управител, който не е полицай, а е човѣкъ, който зорко следи общото развитие на своята околия; ако имаме един здрав областен директор, тогава шефът на Министерството на вътрешните работи ще бъде спокоен, ще има върен усът и правилно избране за положението въ даден момент. Той никога няма да гръши, щом има и непосредствената помощ на народния представител. Къде на друго мѣсто народният представител проявява своите права? Въ Министерството на финансите ли? Ние питаме ли тук, въ Народното събрание, за золумите на този или онзи финансов чиновник? Въ Министерството на благоустройството ли? Въ Министерството на железниците

ли? Та народният представител, ако има някаква връзка с народа, тя е с областния директор, с околийския управител и с кмета, защото всички хора, които живеят с дулата на новото време, сж около тях. Тъ смътаат, че по този начин пазят държавата, че по този начин служат на зова на най-високото място в нашата страна.

Председателстващ Никола Захариев: (Звъни)

Дончо Узунов: Аз нмаше да бъда изразител на голъмитъ постижения на този режим, за който приказвам, а най-малко на тази вътрешна политика, която се провежда от този режим, ако не кажех това. Г-да народни представители! Не е никакъ мъчно човъкъ да отвори страницитъ на най-новата Българска история, датираща от 1934/1935 г. насамъ, за да види колко много се изменил животът на българския народ, благодарение на тази възновявана от най-високото място вътрешна политика. И когато вие днес имате свобода на българския гражданин, когато имате грижитъ на просвѣтния кметъ и грижитъ на областния директор, грижитъ на всички останали будни български сивове, които по единъ или другъ начинъ сж повлияни от този режим или стоятъ около него, вие вече виждате единъ обновенъ образъ на българската държава, който въ никои случай не трѣбва да бъде затъмненъ. Кметоветъ, околийскитъ управители и висшитъ чиновници при Министерството на вътрешнитъ работи трѣбва да заживятъ съ ясното съзнание, че нашиятъ режимъ има още дълъгъ животъ, че вие наистина ще можете, както досега, върху него да изграждате и авторитета на българския Парламентъ, и авторитета на централната власт, и въ края на краищата благополучието на българския народъ.

Г-да народни представители! И азъ ще кажа като колега Гето Кръстевъ, че малкото време, съ което разполагамъ, не ми дава възможностъ да засегна всички въпроси, които могатъ да бъдатъ предметъ на разглеждане отъ тази трибуна при гласуване бюджета на Вътрешното министерство. И азъ по принуждение трѣбва да съкратя и да свърша.

Българскиятъ народъ отъ села и градове много добре разбира тежкитъ условия, при които се развива нашата държава. Българскиятъ народъ отъ села и градове, приобщенъ и неприобщенъ, съзнава, че днесъ, както никои другъ пътъ, всѣки трѣбва да смене мърсика и да мисли само за едно — благополучието на българския народъ. Това благополучие не зависи само отъ желанието на българскитъ граждани отъ села и градове; то зависи и отъ много други фактори. Военната полиция, политическитъ и военнитъ събития, които се развиватъ около насъ и далечъ отъ насъ, спазватъ все нови и нови въпроси около българската власт, които трѣбва да се разрешаватъ. И затуй вие трѣбва да бъдете внимателни, повече отъ всѣкога трѣбва да направиме своето внимание и своето съзнание, винаги да спомътаме отитъ ли отговорноститъ, които имаме като народни представители. Отговорноститъ имамъ и господаря, които спомътаме на министерскитъ места. Отъ тѣзи тежки времена може да излезе благополучно само оня народъ, който е вътрешно дисциплиниранъ, който има съзнание за това, което носи бъдещето, и, отъ друга страна, има съзнание за жертвитъ, които трѣбва да дава въ даденъ моментъ. За да можемъ да наградимъ туй съзнание върху добродетелитъ на българския народъ, абсолютно необходима е една здрава власт — здрава административна власт и сигурна, справедлива полицейска власт. Подчертавамъ „справедлива“, защото смѣтамъ, че въ това направление е крайно време да се направятъ известни корекции, за да не идваме до тамъ, че единъ български гражданинъ, който въ даденъ моментъ слага за 5-6 месеца офицерския лагонъ на своитъ рамене и изпълнява своя дълъгъ къмъ родината, когато го свали и още не си е отишелъ въ къщи, да го задържатъ, защото е комунистъ. Кога е комунистъ — когато изпълнява дълъга си къмъ родината, или тогава, когато разкриете доснето отъ 1918—1920 г. за неговитъ тогавашни проявления? Питамъ азъ, този периодъ отъ 1918 до 1941 г. е ли безъ значение за полицията, е ли безъ значение за администрацията? Повтарямъ, ако действително искаме да не драгнимъ, ако искаме да бъдемъ справедливи, тѣзи досиета, потънали въ прахъ и паяжини, трѣбва да ги извадимъ и ревизираме. Независимо отъ това не може вече враговетъ на българската държава, отъ гледище на днешния режимъ, да ги търсимъ по една установена линия. Враговетъ на българската държава сега сж навсѣкжде. Много голъми национални герои, които слушатъ радио Москва и радио

Лондонъ, спокойно се разхождатъ или се ливавятъ по този или онаи въпросъ, а когато трѣбва, изъ заугда може да ударятъ нѣколко по гърба по различенъ начинъ, да инвентуратъ и да достигнатъ своята целъ. Съ това се подронва престижътъ на околийския управител, на народния представител и, най-важно, на държавната власт.

Г-да народни представители! XXV обикновено Народно събрание е доказало своето съзнание, добре е подчертало своето поведение къмъ оная политика, която води българския народъ до известни джтица; XXV Народно събрание е могло да докаже въ всички моменти, че стои здраво задъ политиката на кабинета Фидовъ сега, а утре ще стои задъ политиката на когото. Това подказва, че народниятъ представител трѣбва, ако не за враговетъ на режима, то поне за централната власт да бъде авторитетенъ, за да може всички поставени му задачи отъ народа и управлението правилно да ги разреши. Така ще можемъ да свържемъ двата края и да се доквалимъ съ добри резултати за цѣлия български народъ. (Ръкоплѣскания)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Иванъ Петровъ Недѣлковъ.

Иванъ Петровъ Недѣлковъ: (Отъ трибуната). Уважаеми г-да народни представители! Зная, че всички сте готови да гласувате бюджетпроекта на нашата администрация и полиция и да привършите съ гласуването на бюджетпроектитъ колкото се може по-бързо, за да подчертаете подкрепата, която винаги сте давали на правителството.

Съвсемъ не мислѣхъ по бюджетпроекта на администрацията и полицията да вземамъ думата, ако не бѣха повдигнати нѣкои въпроси отъ предложениитъ г-да народни представители.

Не ще се спирамъ на нашата полиция, защото се подчерта много хубаво отъ колега Гето Кръстевъ каква е тя сега. Азъ само ще прибавя: българскиятъ народъ и народното представителство се чувствуватъ горди, че можемъ днесъ да имаме полиция, която рамо до рамо и тактъ въ тактъ бие кракъ съ нашата войска.

Не зная защо, но трогича отъ това, което се каза, че администрацията трѣбва да претърпи известни корекции и като че ли въ тѣзи моменти не е отговорила на предизначението си. Азъ мисля противното, г-да народни представители. Азъ дължа, като народенъ представител, да изкажа своята благодарностъ на нашата администрация, защото наистина какъ можемъ да отречемъ нервния трудъ, който тя полага? Нѣка да се спремъ за моментъ на окупацията на Южна Добруджа. Какво направи нашата администрация тамъ, какви усилия положи? Че тя не бѣше ли честъ и гордостъ за българското управление съ рия дѣла, които извърши при вземането на Добруджа? Защо ще отречемъ дейността, която се върши отъ нашитъ кметове? Не зная защо нѣкои отъ г-да народнитъ представители като че ли смѣтатъ, че кметоветъ не могатъ да изпълняватъ достойно своята служба. Обратно е върво. Днешнитъ кметове изпълняватъ службата си най-достойно отъ всички наши държавни служители. Защо да мислимъ, че кметоветъ не могатъ да изпълняватъ достойно своята служба си, когато всѣки знаеме, че днесъ тѣ сж съ голѣмъ образователенъ ценъкъ, а миналите въ последно време сж минали и специалнитъ курсове за кметове?

Въ изключителнитъ моменти, които преживява страната, нашитъ кметове сж винаги непосредствено между народа. Вие знаете съ колко въпроси трѣбва да се справятъ днешнитъ кметове, и азъ трѣбва да кажа, за честъ на нашето управление, че днешнитъ кметове стоятъ много по-високо отъ ония въ миналото.

Подхвърли се тукъ нѣщо и за организациитъ на запасното войнство. Дължа да подчертая — и смѣтамъ, че народното представителство ще бъде съгласно съ мене — че запасното войнство е било, е и ще бъде здрава опора на нашата държава. Ние трѣбва да имаме пълна вѣра въ него, защото виждаме, че тамъ, където е запасниятъ офицеръ, тамъ, където е запасниятъ подофицеръ, има здрава рѣка, която защитава интереситъ и на управление, и на държава.

Г-да народни представители! Не мога да не изразя моята благодарностъ къмъ нашитъ областни директори. Азъ видѣхъ въ нашата Врачанска областъ какво може да направи областниятъ директоръ, за да облекчи положението на населението въ тежки за него моменти. Такъвъ тежъкъ моментъ бѣше миналата година наводнението въ Видинския край. Въ всички тежки моменти

за населението ние виждаме каква роля може да изиграят областните директори. Със правата, със които са облечени, и със възможността, която имат, те правят всичко, което е възможно, за да облекчат положението на страдащото население, особено когато попада под защитата на закона за общественото подпомагане.

Г-да народни представители! Повдига се въпрос и за „Бранник“. Някои искат изведнаж „Бранник“ да се яви като една голяма организация. „Бранник“ едва сега се формира. И то отгъг кого? От децата на българския народ. И аз съм баща и мога да ви кажа, че всяко дете може да гръска. Тръбва ли от една гръшка във афиш да смътаме тукъв Народното събрание, че тая организация не може да бъде надеждна? Тъкмо обратното. Азъ бяхъ свидетел, когато представител на „Бранник“ на едно събрание във Видинъ изнесе една речъ, която ободри дори възрастното гражданство. Едва да говоря повече за тая организация. Ще подчертая само, че тя създава ентузиазъмъ между младежта, между децата. Ние виждаме тая млада организация вече да дава своето пълно съдействие на изпълнителната власт, ча общинитъ при разни проверки, картовеки, при разрезане на купони и т. н. Може ли да искаме отгъг нея, когато тя е създадена едва отгъг една година, да бъде вече здрава и стабилна?

Г-да народни представители! Азъ ще гласувамъ бюджетопоекта на полицията и администрацията съ пълното съзнание, че давамъ подкрепата си на едни служители, които въ тежитъ моменти, шо изживяватъ човъчеството и нашата страна, ще продължаватъ да служатъ честно и почтено, както досега, ще гарантиратъ вътрешния миръ въ страната и ще угвърдятъ върата въ народа, че България ще пребъде въ мирни и спокойни дни, повърена въ ржцетъ на тия, които днесъ я ръководятъ.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Разискванията съ приключени.

Има думата г-тъ докладчикътъ

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете)

„БЮДЖЕТЪ

за разходетъ по Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве (Администрация и полиция) за 1942 бюджетна година.

(Чете § I*)

Комисията увеличи кредита по този параграфъ отгъг 45.500.000 л. на 46.700.000 л., а въ обстоятелствена таблица къмъ него направя следнитъ промъни:

На стр. II следъ „Частъ I“ прибави заглавието „Администрация и полиция“. А предъ думата „Администрация“ прибави главна буква „А“.

Предъ „Казинетъ на министра“ заличи цифрата 1.

Вмъсто: „2. Отдълъ канцелария“ поставя „Служби при центроналното управление“, въ „2 областни директори на разположение“ заличи думата „областни“. Заличи и думитъ: „Тъмъ пълни и дневни безотчетни“, както и кредита 72.000 л.

Предъ „Отдълъ бюджетоконтроленъ“ заличи цифрата „3“. Следъ думитъ: „контролория по отчетността“ заличи думитъ: „отъ колко 1 за фондотетъ“.

Заличи също и думитъ: „всичко за отдълъ I“, както и сумата на сжщия редъ.

Предъ „Дирекция на общинитъ и общественитъ грижи“ комисията заличи „II“.

На стр. 12 комисията заличи думитъ: „Всичко по отдълъ III“ и сумата на сжщия редъ.

Предъ думитъ „общи служители“ комисията заличи „III“ и прибави най-долу „А всичко за централното управление“. Сбороветъ както на кредититъ, така и на броя на служителитъ ще се направятъ допълнително.

На стр. 13 цифрата „IV“ предъ „Управление на областитъ“ комисията замъни съ „II“, а „I областни управления“ замъни съ „I областни дирекции“. Вмъсто „II телефонисти“ предвидъ „12 телефонисти, отгъг които 2 за Скопие“, и увеличи съответно искания за тхъ кредитъ. Сжщо предвидъ още: „I домажитъ за областната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата 2.940 л., „I електротехникъ за областната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата 2.760 л., „I машиненъ техникъ за областната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата 2.760 л., „I монтъоръ за областната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата 2.020 л., „6 огньари за 6 месеца за Областната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата по 1.380 л. и „15 чистачки за област-

ната дирекция въ Скопие“ съ месечна заплата по 800 л.“

Въ „2. Околийския управление“ месечната заплата на секретаритъ отгъг 2.350 л. увеличи на 2.940 л. и предвидъ „I огньари за гр. Добричъ“ съ месечна заплата 1.380 л.

Думитъ: „А всичко по отдълъ I, II, III и IV“ замъни съ „А всичко за администрацията“.

Исканиятъ кредитъ за повишение намаля отгъг 2.066.320 л. на 1.836.880 л., а кредита за увеличение на основнитъ месечни заплати, съгласно чл. 5 отгъг закона за бюджета на държавата за 1940 бюджетна година, отгъг 1.000.000 л. увеличи на 1.045.000 л. Кредита за 12.5% за Пенсионния фондъ отгъг 4.750.000 л. увеличи на 4.886.710 л.

Сумата отгъг „Намаление по членове 5 и 6 отгъг бюджета на държавата за 1935 г. 1.082.800 л.“ увеличи на 1.131.130 л.

На сжщата страница текста „Заплата се 10% временно процентно увеличение върху основнитъ месечни заплати до 3.000 л. на служителитъ въ освободенитъ земи презъ 1941 г.“ замъни съ текста: „Министерскиятъ съветъ може, по писмено искане на министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, да зачислява на порционни пари, като определя и разбира имъ, служителитъ по ведомството на администрацията и полицията въ освободенитъ презъ 1941 г. земи“.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Г-да народни представители! По § I е посжпило предложение отгъг народния представител г-тъ Серафимъ Георгиевъ: на стр. 13 областнитъ директори отгъг II да се намалят на I0 и да се предвиди единъ управител на Бълморската област.

Има думата народниятъ представител г-тъ Серафимъ Георгиевъ.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Г-да народни представители! За да направя това предложение, съображенията ми съ следитъ. Когато Министерскиятъ съветъ реши да назначи не директоръ, а управител на Бълморска Тракия, той имаше своитъ съображения.

Таско Стойковъ: Тая областъ влиза въ предълитъ на Българската държава. Защо е това севастократорство?

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Азъ считамъ, че и днесъ съображенията, които мотивираха решението на Министерския съветъ по-рано да създаде тая служба въ Бълморията, сж още въ сила.

Таско Стойковъ: Това е севастократорство.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Не ме интересуватъ лицата, г-тъ Таско Стойковъ. — Министерскиятъ съветъ назначи „Управител на Бълморска Тракия“, а не директоръ, защото имаше съзнание, първо, че оня, който ще заеме тая служба, ще има малко повече функции, отколкото единъ областенъ директоръ, и второ, проблемитъ, които се поставятъ въ оня край, изискватъ единъ постъ, достатъчно силенъ и съ възможности да обединява, да направлява и да разрешава. Тия съображения сж въ сила и днесъ. Тъ не сж загубили абсолютно нищо отгъг своята свежестъ. Следователно, няма никакво основание да промъняме това положение, което съществуваше по бюджета за 1941 г. Затуй азъ предлагамъ областнитъ директори да се намалят отгъг II на I0 и да се запази постътъ „Управител на Бълморска Тракия“. Изминаше е да ви навеждамъ и факта, че когато тия земи бяха подгъг гръшка власт, гръската държава изпращаше тамъ за управители бивши министри, най-голямитъ си хора.

Председателствувашъ Димитъръ Пешевъ: Има думата народниятъ представител г-тъ Иванъ Керемидчиевъ.

Иванъ Керемидчиевъ: Г-да народни представители! Бюджетарната комисия днесъ реши съ пълно единодушие да няма управители на области, а всички да бъдатъ областни директори. Ще бъде много несправедливо да подменяваме нъкои отгъг областнитъ директори и да ги дълнимъ на категория. Азъ смътамъ, че веднажъ прието туй въ бюджетарната комисия, и то съ съгласието на г-на министра, не бива сега да определяме единъ въ специална категория, за да оскърбимъ останалитъ областни директори. Азъ съмъ противъ това предложение.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Хората не служатъ само за пари.

Министъръ Петъ Габровски: Съгласенъ съмъ съ предложението на г-на докладчика и моля г-да народнитъ представители да го гласуватъ.

* За текста на параграфитъ вижъ бюджетопоекта въ края на 27. заседание.

Министъръ Добри Бѣмаловъ: И азъ съмъ съгласенъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Значи, предложението е: областнитѣ директори отъ 11 да останатъ 10, съ месечна заплата 9.900 л., и да се прибави „1 управителъ на Бѣломорска Тракия“ съ месечна заплата 10.900 л. Съ това предложение сѣ съгласни г-нѣ министърътъ на вътрешнитѣ работи и г-нѣ министърътъ на финанситѣ. Ще го поставя на гласуване. Които г-да народни представители приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка.

Димитъръ Марчевъ: Малцинство е.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Гласуватъ 16 души. Малцинство. Събранието не приема.

Ще гласувамъ параграфъ първи. Тия отъ г-да народнитѣ представители, които приематъ § 1, сѣ измѣненията, приети отъ комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 2)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 3)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 4)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 5)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 6)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 7)

Комисията увеличи кредита отъ 2.000.000 л. на 2.300.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 7, като се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 8)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 9)

Комисията намали кредита отъ 4.500.000 л. на 4.200.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 9, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 10)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 11)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 12)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 13)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 14)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Комисията прибави единъ новъ параграфъ — § 14а, съ следното съдържание: (Чете)

„§ 14а. За строежъ и обзавеждане на околийски управления и на полицейски участъци отъ отпустнатитѣ сръдства по общинскитѣ бюджети, възъ основа на решение на общинския съветъ.

Отпустнатитѣ отъ общинитѣ суми се внасятъ на възстановление кредита по тоя параграфъ и се счита за разрешенъ кредитъ по него.“

По този параграфъ не се предвижда никакъвъ кредитъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 14а, както е приетъ отъ комисията, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 15)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 16)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 17)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 18)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 19)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 20)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 21)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 22)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 23) По буква „а“ кредитътъ отъ 5.000.000 л. става 2.890.000 л., а общиятъ кредитъ, вмѣсто 41.520.000 л., става 40.410.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 23, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете)

„§ 24. Подпомагане нуждаещитѣ се поради военни причини — И. В. П. — 25.000.000 л.“

Комисията накрая на текста на този параграфъ прибави следното: „за текущата и минали години, както и за отпечатване необходимитъ книжа и купуване нуждния инвентаръ за тази служба, до 1.000.000 л.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 24, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете)

„Б. ПОЛИЦИЯ.

Глава V.

Разходи за личния съставъ.

§ 25. Заплата (Вижъ обяснителната таблица) 424.535.000 л. Кредита по този параграфъ комисията увеличи отъ 424.535.000 л. на 426.795.000 л.

Въ обяснителната таблица къмъ този параграфъ комисията направи следнитъ поправки:

На стр. 14 комисията заличи думитъ „частъ II“. Предъ думата „Полиция“ постави „Б“, а наименованието „Главна дирекция на полицията“ замѣни съ „А. Дирекция на полицията“. Заличи думата „Главенъ“ предъ думата „директоръ“.

Въ „а. Учебно дѣло, полицейска просвѣта, наметници, музеи“ увеличи заплатата на началника отъ 7.050 л. месечно на 7.730 л.

Въ „б. Селища държавна сигурность“ поправи допустнатата коректурна грѣшка — вмѣсто „3 командири, старши командири III степенъ“ да се чете „3 коменданти, старши командири III степенъ“.

На същата страница „1. Отдѣлъ униформена полиция и учебно-подготвителенъ“ замѣни съ „1. Отдѣлъ униформена полиция.“ Заличи думата „отчетникъ“ следъ думата „секретаръ“.

Цифрата „2.“ предъ „Отдѣлъ държавна сигурность“ замѣни съ цифрата „II“, главнитъ инспектори отъ 3 намали на 1. Предвидъ „3 инспектори“ съ месечна заплата 4.460 л.

На стр. 15 въ „Отдѣление „Г““ заплатата на началника отъ 6590 л. намали на 5.810 л.

На същата страница цифрата „3“ предъ думитъ „Отдѣлъ криминална полиция“ замѣни съ цифрата „III“, вмѣсто „1 инспекторъ“ съ месечна заплата 4.460 л. предвидъ „1 главенъ инспекторъ“ съ месечна заплата 6.590 л.

На стр. 16 въ „Техническа полиция“ увеличи заплатата на началника отъ 6.590 л. на 7.050 л.

На стр. 17 цифрата „4“ предъ „Отдѣлъ административна полиция“ замѣни съ цифрата „IV“ и въ „Служба чужденци“ следъ „1 завеждащъ бюро“ прибави думитъ „Централна адресна служба“.

На стр. 18 цифрата „5“ предъ „Отдѣлъ снабдителенъ“ замѣни съ цифрата „V“.

На стр. 19 въ „3. Отдѣление техническо“, вмѣсто „1 помощникъ-началникъ, електроинженеръ“ съ месечна заплата 5.010 л., предвидъ „1 помощникъ-началникъ, техникъ“ съ месечна заплата 3.580 л.

На стр. 20, вмѣсто „4. Здравна служба и социални грижи“, предвидъ „4. Отдѣление здравно и за социални грижи“, като увеличи месечната заплата на началника отъ 4.140 л. на 5.810 л.

На същата страница, вмѣсто цифрата „6“ предъ „Държавни полицейски училища“, замѣни съ цифрата „VI“, и най-долу думитъ „За личния съставъ по тайния шатъ на Дирекцията на полицията и поддѣленията ѝ“ замѣни съ думитъ „За разузнавачни групи по таенъ шатъ“.

На стр. 21 въ „1. Областни полицейски управления“, „а. Криминална служба“ заплатата на завеждащия идентификационната служба“ отъ 2.180 л. увеличи на 3.020 л., а заплатата на статистицитъ намали отъ 3.020 л. на 2.180 л.

Прибавя се нова буква:

„в) Служба държавна сигурность.

12 систематизатори, отъ които 2 за Пловдивъ, съ месечна заплата по 2.510 л., „11 картотеци“ съ месечна заплата по 2.180 л., „11 завеждащи надзора върху печата и дрѣжествата“ съ месечна заплата по 3.000 л., „23 машинописци“, отъ които 3 за Пловдивъ“, съ месечна заплата по 1.730 л. и „11 прислужници“ съ месечна заплата по 1.380 л.

На същата страница „2. Околийски полицейски управления“ замѣни съ „2. Полицейски служби при околийскитъ управления, като въ „а) Служба държавна сигурность“ замѣни думата „Царибродъ“ съ думата „Пиротъ“, а думата „Хасково“ съ думата „Деде-Агачъ“.

На стр. 22 следъ „6 полицейски началници, младши командири I степенъ за полицейскитъ коменданства“, заличи думитъ „Пловдивъ, Бургасъ, Варна, Русе и Скопие“.

Въ „а) Служба държавна сигурность“ увеличи карто-текъ-систематизаторитъ отъ 8 на 9, заличи съюза „и“ предъ думата „Кавала“ и следъ нея прибави думитъ „и Хасково“; увеличи и машинописцитъ отъ 8 на 9.

Въ „б) Криминална служба“ увеличи полицейскитъ следователи II ст. отъ 7 на 8, заличи съюза „и“ предъ думата „Съресъ“ и следъ нея прибави думитъ „и Хасково“; увеличи и писаритъ отъ 7 на 8.

На стр. 23 въ „б. Софийска градска полицейска област“ следъ думата „секретаръ“ заличи думитъ „той и адютантъ“.

Въ „8. Коненъ полицейски отредъ“, „1 ескадронъ“, предвидъ „1 медицински фелдшеръ“ съ месечна заплата 1.940 л. и „1 ветеринаренъ фелдшеръ“ съ месечна заплата 1.940 л.

На стр. 24 въ „г) Снабдителенъ домакински взводъ“ предвидъ „1 медицински фелдшеръ“ съ месечна заплата 1.940 л.

Следъ „130 командири кандидатъ-полицейски началници“ прибави думитъ „тѣ и завеждащи материалната частъ“.

Кредитътъ „за повишение“ отъ 14.300.000 л. се увеличава на 14.393.840 л. Също кредитътъ за увеличение на основнитъ месечни заплати и пр. отъ 7.957.040 л. се увеличава на 8.005.040 л. Кредитътъ 12^{1/2}% за Пенсионния фондъ отъ 47.617.625 л. се увеличава на 47.874.395 л., а кредитътъ за намаление по членове 5 и 6 и пр. отъ 7.671.625 л. се увеличава на 7.722.555 л.

На същата страница комисията замѣни: „Заплаща се 10% временно процентно увеличение върху основнитъ месечни заплати до 3.000 л. на служителитъ въ освободенитъ земи презъ 1941 г.“ съ текста: „Министерскитъ съветъ може, по писмено искане на министра на вътрешнитъ работи и народното здраве, да зачислява на порционни пари, като опредѣля и размѣра имъ, служителитъ по ведомството на администрацията и полицията въ освободенитъ презъ 1941 г. земи.“

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: По този параграфъ има предложение отъ г-нъ Серафимъ Георгиевъ, съ което той предлага, въ отдѣла за полицията, на стр. 14, заплатата на директора на полицията, вмѣсто 12.000 л. месечно, както е прието въ бюджетарната комисия, да бѣде 9.900 л., като му се предвидятъ и 3.000 л. месечно безотчетни, пѣтни и дневни пари. Има думата г-нъ Серафимъ Георгиевъ.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: Г-да народни представители! Понеже не всички, които сѣ тукъ, сѣ присѣствували при разискванията въ бюджетарната комисия, ще дамъ едно пояснение. Това предложение азъ направихъ и въ бюджетарната комисия, като докладчикъ, и то по следнитъ съображения. Никой отъ насъ не е и помислювалъ да отрече важността на поста „Директоръ на полицията“, но по съображения, че въ закона нѣма предвидено Главна дирекция на полицията, а само Дирекция на полицията, реши се въ бюджета да остане само Дирекция на полицията, като думата „главна“ се зачерта. По какви съображения и мотиви не зная, но бюджетарната комисия не прие моето предложение, заплатата на директора на полицията да бѣде 9.900 л. месечно и да му се предвидятъ 3.000 л. безотчетни месечно, а прие да бѣде 12.000 л., което, споредъ менъ, не само прѣко нарушава практиката, съществуваща въ Вътрешното министерство, както и всички законоположения, които уреждатъ това министерство, но разрушава изъ основи самата иерархия на същото министерство.

Досега въ съзнанието не само на всички политически мислещи люде, а въ съзнанието на всички, които сѣ се занимавали съ административни въпроси, най-важниятъ постъ въ Вътрешното министерство, това е постътъ на главния секретаръ. Макаръ да признавамъ, че директорътъ на полицията заслужава по-голяма заплата, азъ не мога да го поставя иерархически надъ главния секретаръ. А нѣма защо да си закриваме очитъ предъ факта, че видимиятъ белегъ, който опредѣля иерархията, е и си остава заплатата.

Поради тия съображения азъ смѣтамъ, че формулата, която предложихъ на бюджетарната комисия, е най-добрата, ако искаме да се съобразимъ съ фактитъ и да запазимъ иерархията. Бюджетарната комисия не се съгласи съ това мое предложение. Сега азъ моля пленума да се съгласи и да поправи една грѣшка, споредъ мене, явно допустнатата.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете)

„Глава IX.

§ 51. За подобрене бита на полицията и полицейската служба изобщо. Учебни полицейски помагала, издаване и купуване на полицейска литература; купуване, пристрояване и ремонтране на държавни сгради за полицейски помещения; за набавяне полицейска амуниция и оружие, коне, будки за стражата, кривати, завивки, облъкло и др.; обезвеждане и помощ за издръжка на лъчевни станции за административно-полицейски персонал, възнаграждения на отличили се полицаи (по не и за възнаграждения на лектори въ полицейските курсове и пр.), съгласно съчл. 69 отъ наредбата-законъ за държавната полиция; за подпомагане и издръжката на обществени заведения и организации, които се поставятъ въ услуга на полицията въ борбата ѝ съ проституцията, за закрила на животните и пр. и за вешествени разходи за полицейската музика — 6.000.000 л.“

Въ текста на този параграфъ, следъ думата „персоналъ“ се прибавятъ думитъ „и пансионъ за полицейски деца“. Кредитътъ остава същиятъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 51, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете)

„Глава X.

Извънредни разходи.

§ 52. За купуване желязни шкафове, радиоприемници, радиопредаватели и пр. за обезвеждане техническите служби при Дирекцията на полицията — 4.000.000 л.“

Въ текста на този параграфъ следъ думата „техническите“ се поставя запетая и се прибавятъ думитъ: „домашинските и специални“. Кредитътъ остава същиятъ.

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 52, както се докладва, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 53)

Председателстващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 53, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Съ това бюджетътъ за разходите по Министерството на вътрешнитъ работи и народното здраве — Администрация и полиция — е окончателно приетъ.

Минаваме на следната буква „б“ отъ точка шеста на дневния редъ:

Докладъ на бюджетарната комисиия по бюджетопоекта за разходите презъ 1942 г. по Главната дирекция на народното здраве.

Моля г-на докладчика да докладва бюджетопоекта.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете заглавието и § 1*)

По бюджета на Главната дирекция на народното здраве за 1942 г. се правятъ следнитъ измѣнения:

А. Намаления.

На стр. 11. Намалява се единъ главенъ инспекторъ за здравнитъ служби — лѣкаръ.

На стр. 14. Намалява се единъ инспекторъ-фармацевтъ — завеждащъ склада. Въместо заличения текстъ се вписва: „Завеждащъ склада (гл. инспекторъ отъ отдѣлението за лѣкарствоснабдяването)“

На стр. 15, точка 1. Намаляватъ се областнитъ аптечни инспектори отъ 11 на 9.

На стр. 13, точка 1. Заличава се една инструкторка — милосърдна сестра.

На стр. 12, точка П, буква „а“. Намаляватъ се ржководителитъ на секции отъ 9 на 8, като се заличава думата „епидемиология.“

На стр. 17, точка 8. Намаляватъ се лѣкаритъ за противовенерически служби отъ 7 на 2 и се заличаватъ въ подзаглавието думитъ „и при болницитъ въ Съръ, Драма, Ксанти, Гюмюрджина и Кавала.“

На стр. 17, точка 9. Намаляватъ се посетителскитъ (сестри или самарянки) отъ 15 на 9 и се заличава текстътъ „при общинскитъ здравни служби въ Съръ, Драма, Кавала, Ксанти, Гюмюрджина и Деде-Агачъ.“

На стр. 39, точка 28. Заличава се цѣлиятъ кредитъ за болницата Срѣдецъ.

На стр. 44, точка „д“. Заличава се 1 помощникъ-домашинъ-отчетникъ.

На стр. 18, точка 4. Намаляватъ се пазачитъ (гардари) прислужницата отъ 2 на 1.

На стр. 12, точка П, буква „а“. Заличава се 1 чертежникъ.

На стр. 38, точки 11, 12 и 14, на стр. 39, точка 27, на стр. 40, точка 29, и на стр. 41, точка 8 — заличаватъ се длъжноститъ за болнични лѣкари въ: Никополъ, Нови-пазаръ, Панагюрище, Нова-Загора и Балчикъ.

На стр. 53. Намалява се кредитътъ за повишение съ 160.800 л.

Б. Поправка въ текстоветъ.

На стр. 17, точка 6. Срѣщу 33 обезвредители се заличаватъ думитъ „(Фелдшери или санитарни подофицери).“

На стр. 22, точка 7. Срѣщу 6 ст. лѣкари се поставя „за В., 2 за Х., А., Г. и Д. отдѣления.“

На стр. 37, точка 9. Въ заглавието се заличава думата „Лѣджене.“

На стр. 52. Въ края следъ „за допълнителенъ“ се добавя думата „висшъ.“

На стр. 53 се добавя:

„Забележка II. Забележка I въ края на бюджета на Главната дирекция на народното здраве за 1939 бюджетна година се видоизмѣнява, както следва: при лииса на кандидати лѣкари съ пълния цензъ на една длъжностъ, може да се назначаватъ и кандидати безъ такъвъ цензъ и, съгласно алинея втора на чл. 31 отъ закона за държавнитъ служители, да получаватъ заплатата за длъжността, на която сж назначени.“

В. Увеличения.

На стр. 11. Увеличава се заплатата на главния директоръ отъ 9.900 на 12.000 л.

На стр. 22, точка 7. Въ края на подзаглавието на Пловдивската болница, следъ думата „рентгеноложко“ се добавя „и училище за милосърдни сестри.“

А въ края на персонала се добавя:

„Училище за милосърдни сестри.

(за 6 месеца)

1 началница, милосърдна сестра	3.180	38.160	19.080
2 инструкторки, милосърдни сестри	2.350	28.200	28.200
1 домашина, милосърдна сестра	1.940	23.280	11.640
1 готвачка	1.560	18.720	9.360
1 помощникъ-готвачка — прислужница	1.380	16.560	8.280
2 прислужници	1.380	16.560	16.560
1 перачка	1.380	16.500	8.280

На стр. 25, точка 13. Въ подзаглавието на Търновската болница, въ края се добавя „и рентгеноложко“, а броятъ на отдѣленията се промѣня отъ 4 на 5.

Увеличаватъ се началницитъ на отдѣления отъ 3 на 4.

На стр. 19, точка 2. Варненска болница, следъ машинентъ техникъ се добавя: „1 техникъ-лаборантъ за рентгена 1.900, 22.800, 22.800.“

На стр. 21, точка 5. Въ подзаглавието на Ловчанската болница се заличаватъ думитъ „съ клоъ въ Лѣтница“.

На стр. 40, точка 32, вмѣсто „Зиялхово“ се вписва „Лѣтница“.

Отъ стр. 19 до стр. 27. Въ всѣка първостепенна болница се заличава длъжността 1 аптекаръ и вмѣсто нея се увеличава броятъ на началницитъ отдѣления съ 1, а въ подзаглавието се добавя: „и аптечна“.

Въ първостепеннитъ болници се увеличаватъ заплатитъ на домашинъ-отчетницитъ отъ 2.500 на 2.800 л.

На стр. 12, точка 9. Увеличава се заплатата на домашина, той и касиеръ-отчетникъ, отъ 2.940 на 3.500 л.

Отъ стр. 47 до стр. 52. Въ минералнитъ бани и води, въ всѣка минерална баня се увеличава заплатата на домашина отъ 2.500 на 2.800 л.

Отъ стр. 28 до стр. 36. Въ всѣки второстепенни болници, безъ Кюстендилъ, Добричъ, Силистра, Св. Врачъ, Враца и Драма, вмѣсто „помощникъ-аптекаръ“ се вписва „завеждащъ аптеката“, а заплатата се предвижда въ размѣръ на 3.000 л.

На стр. 15, точка 2, букви а, б, в, г. Началницитъ на отдѣленията ставатъ съ заплатата 5.890 л., която заплатата се дава и на инженера на Скопския хигиениченъ институтъ, а за началника на самия институтъ заплатата става 6.670 л.

На стр. 15, точка 1. Увеличаватъ се заплатитъ на началницитъ на областнитъ медицински служби отъ 5.890 на 6.670 л.

На стр. 11. Увеличаватъ се заплатитъ на главнитъ инспектори при Централното управление отъ 5.890 на 6.670 л.

На стр. 11, точка 7. Увеличава се броятъ на районнитъ архитекти отъ 1 на 2 и на ст. строителни техници — отъ 2 на 3, като думата „строителни“ се заличава.

*) За текста на параграфитъ вижъ бюджетопоекта, приложенъ въ края на 27 заседание.

На стр. 15, точка 5. Обособява се службата за аптеките и лѣкарствоснабдяването въ II. Отдѣлъ фармацевтически, а всички останали служби, безъ фармацевтитѣ, бюджетно-контролното отдѣление и секретариата въ I. Отдѣлъ медицински. Предвиждатъ се две нови длѣжности — началници на отдѣли съ 7.730 л.

На стр. 13, буква „в“. Увеличава се заплатата на 4 ст. химици отъ 4.630 на 5.890 л.

Увеличава се заплатата на 3 химици и 3 фармацевти отъ 4.140 на 4.630 л.

Чрезъ горнитѣ измѣнения сумата за личния съставъ не се измѣня.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: По § 1, г-да народни представители, е постъпило предложение отъ г-на докладчика: заплатата на главния директоръ на народното здраве, която комисията е увеличила на 12.000 л., да остане 9.900 л., както е била досега, а да се предвидятъ 3.000 л. месечно безотчетни пѣтни и дневни пари.

Министъръ П. Габровски: Съгласенъ съмъ.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Съ това предложение е съгласенъ г-нъ министърътъ на вътрешнитѣ работи и народното здраве, а също така и г-нъ министърътъ на финанситѣ

Ще го поставя на гласуване. Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Които отъ г-да народнитѣ представители приематъ § 1, заедно съ измѣненията, направени въ комисията, и това предложение, което току-що се прие, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 2)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 3)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 4)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 5)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 6)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 7)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 8)
Комисията увеличи кредита по този параграфъ отъ 2.500.000 на 2.875.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 8, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 9)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 10)
Комисията увеличи кредита по пунктъ „г“ отъ този параграфъ отъ 2.000.000 л. на 3.000.000 л., а общиятъ кредитъ отъ 30.000.000 става 31.000.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 10, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 11)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 12)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 13)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 14)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 15)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 16)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 17)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 18)
Комисията намали кредита по този параграфъ отъ 100.000.000 л. на 99.000.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 18, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 19)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 20)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 21)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 22)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 23)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 24)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранieto приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 25)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 26)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 27)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 28)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 29)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 30)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 31)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 32)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 33)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 34)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 35)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 36)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 37)

Комисията намали кредита по буква „а“ на този параграфъ отъ 6.840.000 л. на 6.465.000 л. а общиятъ кредитъ отъ 8.340.000 л. става 7.965.000 л.

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 37, както се докладва, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 38)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Серафимъ Георгиевъ: (Чете § 39)

Председателствуващъ Димитъръ Пешевъ: Които приематъ § 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Съ това бюджетътъ на Главната дирекция на народното здраве за 1942 бюджетна година е окончателно приетъ. (Рѣкоплетскания)

Г-да народни представители! Дневниятъ редъ е изчерпанъ, защото къмъ разглеждането на точка седма отъ дневния редъ не можемъ да пристъпимъ, поради това, че бюджетарната комисия не е готова съ доклада си.

Моля ви да се съгласите следното заседание да се състои утре, събота, въ 15 ч.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Съ съгласието на правителството, председателството ви предлага следния дневенъ редъ за утрешното заседание: Одобрене на предложенията:

1. За одобрение сключената на 25 септември 1941 г. търговска спогодба между България и независимата Хърватска държава.

2. За разрешаване на италианската делегация въ София да внесе безъ мито и др. 90 000 кгр. материали за централно отопление.

3. За намаление 10-дневния безмагазинаженъ срокъ по чл. 111 отъ закона за митниците на 5 дни за стокитъ, приемани въ Софийската митница.

4. За одобрение царски укази № № 153—156, 158 и 159/1941 г. по ведомството на митниците.

5. Докладъ на бюджетарната комисия по бюджетопрокта за приходитъ на държавата за 1942 бюджетна година.

6. Второ четене на законопроекта за бюджета на държавата за 1942 бюджетна година.

7. Докладъ на бюджетарната комисия по бюджетопрокта за разходите на развитиѣ фондове на държавата за 1942 бюджетна година.

8. Второ четене на законопроекта за бюджета на развитиѣ фондове на държавата за 1942 бюджетна година.

9. Докладъ на бюджетарната комисия по бюджетопрокта на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата за 1942 бюджетна година.

10. Второ четене на законопроекта за бюджета на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата за 1942 бюджетна година.

11. Второ четене на законопроекта за извънреденъ бюджетенъ кредитъ по бюджета на Главната дирекция на желѣзницитъ и пристанищата за 1942 бюджетна година.

Които приематъ предложениия дневенъ редъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Затварямъ заседанието.

(Затворено въ 19 ч. 40 м.)

Подпредседателъ: **ДИМИТЪРЪ ПЕШЕВЪ**

Секретари: { **ДИМИТЪРЪ САРАДЖОВЪ**
 { **СВЕТОСЛАВЪ СЛАВОВЪ**

Началникъ на Стенографското отдѣление: **ДОНЧО ДУКОВЪ**